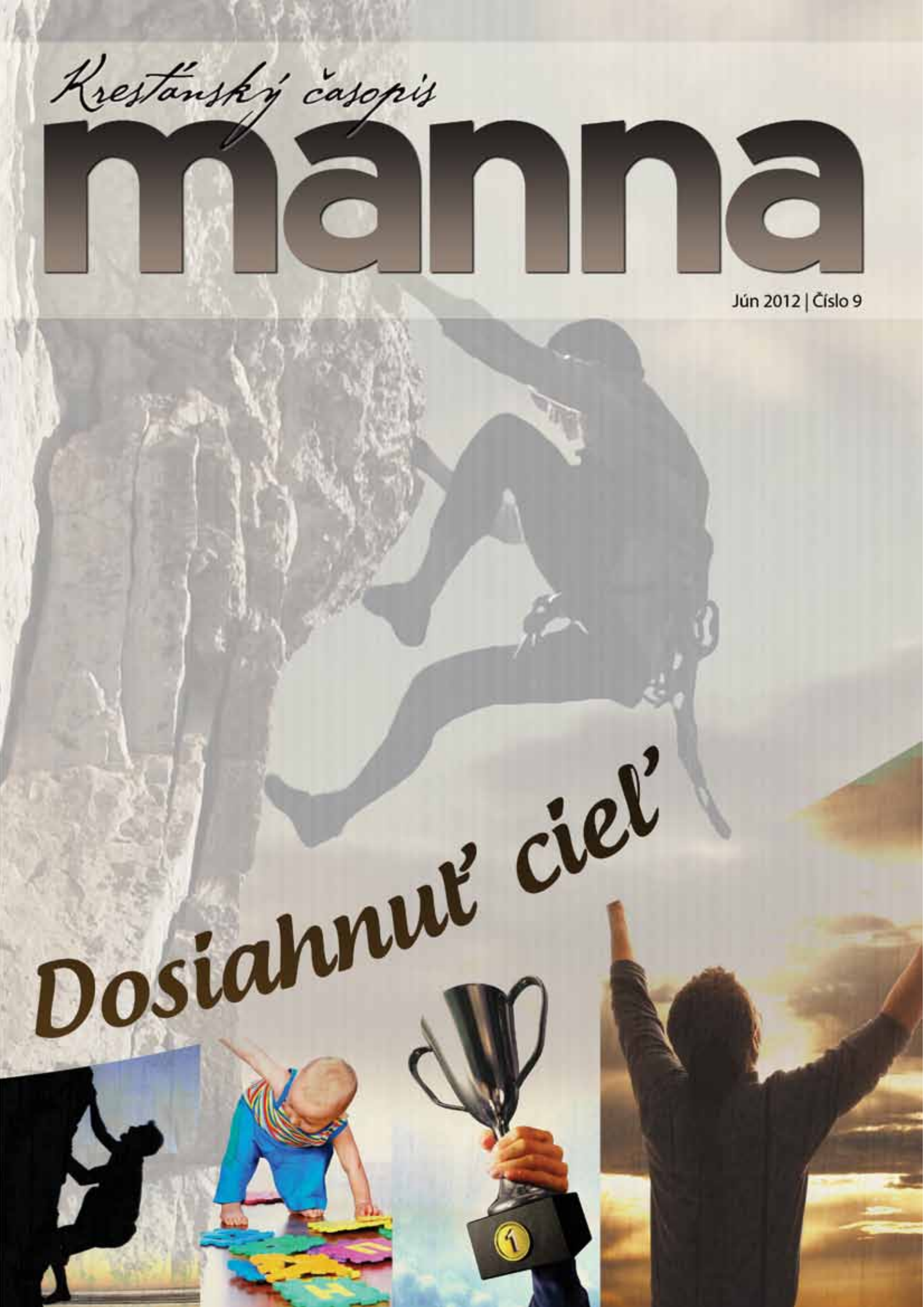
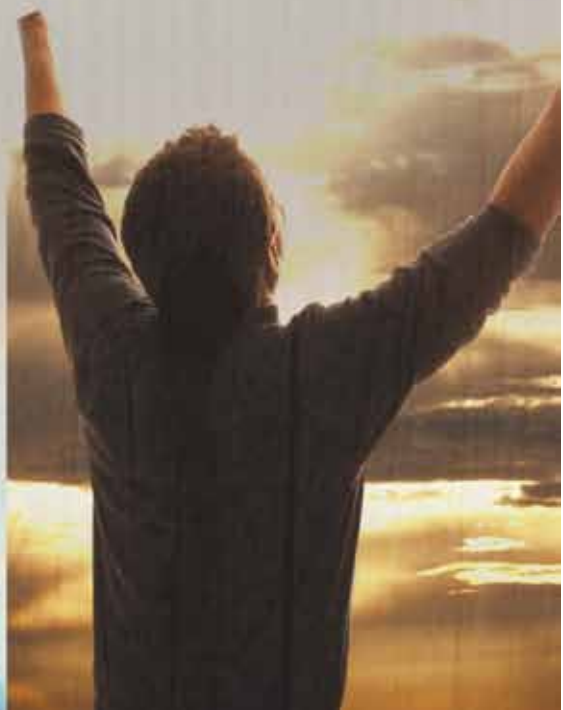

Kresťanský časopis

manná

Jún 2012 | Číslo 9

Dosiahnúť cieľ

Vážení čitatelia,
som rád, že nové deviate číslo nášho časopisu je vytlačené.
Ďakujem autorom článkov, členom redakcie, všetkým spolupracovníkom a darcom,
ktorí prispeli k vydaniu tohto čísla s jedným jediným cieľom - pomôcť všetkým nám
DOSIAHNUŤ CIEĽ.
Pán Vám žehnaj pri čítaní.

Redaktor, Vladimír Červenji

Pred výsledkom prichádza cieľ.

Lester Sumrall

Náš cieľ je tam, kde sú naše sny.

Lester Sumrall

Kresťanský časopis „Manna“ je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami.

Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt Manna.

Vychádza každé tri mesiace a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie: Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko. E-mail: manna@neobee.net

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedný redaktor: Vladimír Červenji | Technický redaktor: Vladislav Širka

Jazyková korektúra a preklad textov zo srbčiny: Anna Pintír | Vizualna koncepcia: Branislav Širka, Viliam Valentini

Členovia redakcie: Vladimír Červenji, Vladislav Širka, Anna Pintír, Branislav Širka, Pavel Mámojka,

Dan Tomášik, Zuzana Kačanski, David Mámojka, Robert Mámojka, Anna Struhárová, Jana Zorjanová.

Distribúcia: Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49, e-mail: daniel@neobee.net

Prešlo jazykovou korektúrou. Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. Jún 2012.

www.manna.org.rs

DOBEHNI svoj beh AŽ K CIEĽU

Mnohí z nás sme sa aspoň raz zúčastnili maratónu. Pre niektorých účastníkov behu predsavzatím bolo dobehnúť k cieľu ako prví, zatiaľ čo mnohým bolo cieľom iba sa zúčastniť behu, bez ohľadu na to, či dráhu vôbec prejdú, alebo či dobehnú k cieľu medzi prvými tromi, a teda zaslúžia si odmenu.

V rámci mnohých tradičných maratónov, ktoré sa usporiadávajú, vrátane Belehradského maratónu, sú preteky spokojnosti, ktorých sa účastníci zúčastnia za rekreačným účelom, iba absolvovať beh a stráviť tam príjemný čas. Na tej dráhe účastníci bežia iba určitý čas, kým majú na to silu, a potom sa z dráhy vyradia.

Život nás ľudí na zemi, najmä kresťanov, sa môže pripodobniť k behu. Pre mnohých, život má význam pretekov spokojnosti, ale skutočným cieľom každého z nás by malo byť dostať sa k cieľu a dosiahnuť odmenu víťaza. Preto je potrebné beh dobehnúť až k cieľu.

Neviete, že tí, čo bežia na štadióne, bežia síce všetci, ale iba jeden dostáva cenu? Bežte tak, aby ste ju dosiahli. Veď každý pretekár sa zdržiava všetkého; oni to robia preto, aby získali porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Ja teda bežím nie akoby bez cieľa a zápasím nie ako ten, kto udiera do prázdna. (1. Korinským 9,24-26)

Sväté písmo jasne svedčí o tom, že nie je podstatné iba zúčastniť sa, ale dosiahnuť cieľ-odmenu, ktorá je neporušiteľná. Boh nás nepovolal zúčastniť sa pretekov spokojnosti, ale dobehnúť k cieľu.

V pretekoch športovcov každý víťaz dostane odmenu, ktorá je dočasná a porušiteľná, takže už v nasledovnom zápase, behu či boji niekto iný môže zvíťaziť a stať sa šampiónom. V našom životnom behu je to o niečo inak. Máme Bohom daný jeden život, jeden beh, jednu dráhu, ktorú musíme dobehnúť a podstatné je v priebehu daného nám času dostať sa k cieľu - BEH DOBEHNÚŤ. Každý, komu sa to podarí, stane sa šampiónom-večným víťazom a dostane

neporušiteľnú odmenu: veniec večného života. Každý môže dosiahnuť tento cieľ.

Tvoj duchovný život je tvoj beh. Každý z nás máme svoj vlastný beh, každý máme svoju vlastnú dráhu a vlastné prekážky na tej dráhe, ktoré musíme zdolať a zvíťaziť nad nimi. Musíš dobehnúť svoj beh do konca - k cieľu, aby si dostal odmenu, spasenie duše - večný život - veniec večného života. ... že do-sahujete cieľ svojej viery - spásu duší /1.list Petrov 1,9/. Rozdiel medzi pretekmi športovcov a našim životným behom je v tom, že v športovom zápase len jeden zvíťazí, kým v životnom behu viery každý, kto dobehne k cieľu je víťazom.

Je niekoľko podstatných vecí, na ktoré musíme dbať, ak sa chceme dostať k cieľu.

•Mysliet na cieľ a pohľad držať upretý na neho

Keď viem kto som, odkiaľ idem a kam sa uberám - aký je cieľ môjho života, nezabúdam na to a pritom sa nepozierám vôkol seba, mám iba cieľ pred očami, vtedy sa omnoho ľahšie dostanem k cieľu. Cieľ života kresťana je dosiahnuť spasenie duše - večný život. Z tohto cieľa sa vynoria aj iné životné ciele / poznať Pána, byť užitočný pre Neho, priniesť mnoho dobrého ovocia, získať iných pre Krista, žiť kvalitný život v spravodlivosti, pokoji a radosti, vyviesť svoje deti na tú správnu cestu/, ale všetky tieto ciele musia byť ciele hierarchicky nižšie - podriadené základnému životnému cieľu.

•Beh musíš dobehnúť

Ak sa naozaj chceš dostať k cieľu, nesmieš sa stať chodcom, ktorý je nevoľný, odradený, unavený... Nemôžeš sa vzdať a sedieť vedľa cesty, beh musíš dobehnúť, hoci si to nárokuje námahu.

•Ano, sú zastávky na tej ceste

Keď analyzujeme beh viery a dráhu viery, mohli by sme povedať, že sa to podobá cyklistickým pretekom. Cyklistické preteky sa realizujú vo

viacerých fázach. Prvou je súťažiť, druhá spočíva v oddychu a potom znovu ten istý cyklus. A tak, až kým sa nedostanú k cieľu. Na životnej dráhe kresťana sú mnohé zastávky.

Zastávka pre oddych, občerstvenie, posilnenie a naberanie novej sily a entuziazmu

Práve tak, ako Boh pre Izraelcov na ich ceste z Egypta do Zaslúbenej zeme, uprostred púšti, pripravil Oázu Elim, v ktorej bolo sedemdesiat paliem a dvanásť prameňov vôd a v ktorej sa občerstvili a nabrali novú silu, Boh má pre každého na dráhe pripravenú Elim. Sú to chvíle, obdobia, situácie alebo miesta, kde sa posilníme v Bohu, dobijeme naše duchovné batérie a máme silu bežať ďalej k cieľu. Elim nie je nebo, z nej po určitej dobe musíme vyjsť von.

Zastávka pre prípravu, učenie a cvičenie

... Radšej sa cvič v pobožnosti. Telesné cvičenie je totiž málo užitočné, ale pobožnosť je užitočná na všetko, lebo má prisľúbenie pre terajší aj budúci život. ... Preto sa namáhame a zápasíme, lebo máme nádej v živého Boha /1.Timoteovi 4,7-10/.

Práve tak, ako čo sa športovec potrebuje pripraviť na nový zápas cvičením, aj kresťan potrebuje cvičiť sa v pobožnosti. Vojst' do duchovnej posilňovne - modlitebnej siene a posilniť svoje duchovné svaly, otvoriť si Bibliu a naučiť sa bojovať, oboznámiť sa s taktikou nepriateľa Satana, pripraviť sa na beh a zápas - je to zodpovednosťou každého jednotlivca.

Zastávka pre boj - zápas

Bojuj dobrý boj viery a pevne sa pridržaj večného života, do ktorého si povolaný a ku ktorému si sa prihlásil dobrým vyznaním / 1.Timotejovi 6,13/.

V živote sú aj obdobia bojov. Nestážuj sa na prekážky, protivenstvá a nepriateľa. Bojuj dobrý boj viery dobrým vyznaním/vyznávaním Božieho slova/ a uchop večný život, do ktorého si

povolaný.

Zastávka pre konanie skutkov – úloh, ktoré sú ti zverené

Na tvojej dráhe je príležitosť konať dobré skutky, ktoré sú od Boha vopred pripravené, aby si ich konal /Efežanom 2,10/. Sú to úlohy Bohom zverené pre teba.

Na tej ceste nie si sám, stretávaš sa s inými ľuďmi, ktorí majú svoju vlastnú dráhu, ale cesty sa vám často stretávajú. Niekedy tí ľudia potrebujú tvoju pomoc a je to príležitosť vykonať dobrý skutok, ktorý je Bohom pripravený. Pri každom dobrom skutku je perla, ktorú si môžeš zobrať so sebou k cieľu. To predstavuje tvoju dodatočnú odmenu.

Svoj beh musíš dobehnúť, ak chceš dosiahnuť cieľ. Ak si sa unavil a spadol, ak si dolu, chcem ťa vyzvať: Posilni sa v Bohu, zmuž sa, vstaň a bež svoj beh, presne tak, ako to urobil Dávid a jeho hrdinovia pri spálení mesta Ciklag /1.Samuelova 30,1-6/.

Vítazmi sa nestávajú tí, ktorí nikdy neklesnú, ale tí, ktorí sa nikdy nevzdajú. Nezostaň dolu, nevzdaj sa... Dobechni svoj beh do konca, až k cieľu.

Cesta každého z nás je iná. Sú ľahšie a ťažšie cesty. Niektorí majú ľahšiu dráhu a niektorí ťažšiu, ale je to tvoj beh, tvoja dráha, ktorú musíš prejsť do konca ak sa chceš dostať k cieľu a odmene. Božie slovo nás povoláva, aby sme každý žili tak, ako nás povolal Pán. Ak budeš plakať nad tým, že nemáš ľahšiu dráhu /lahší osud/, nikdy nedosiahneš cieľ.

Pamätaj, že sa tvoj život zakončí s dosiahnutým cieľom, alebo naopak. Záleží to na tebe.

• Musíš zachovať vieru

...Vieru v Boha, Jeho Slovo a Jeho zaslúbenia. Mnohé veci v živote ti prinášajú pochybnosť a snažia sa okradnúť ťa o vieru. Takmer celá generácia Izraelcov, ktorí vyšli z Egypta, nevošla do Zaslúbenej zeme pre neposlušnosť, ktorá pochádzala z nevery.

Ty sa môžeš dostať k cieľu, lebo Boh povedal, že to môžeš. Dôveruj Mu a poslúchaj na Jeho inštrukcie.

• Upri svoj pohľad na Ježiša

...odhodme všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou. **Upierajme zrak na Ježiša**, pôvodcu a završovateľa našej viery /Židom 12,1-2/.

Nepriateľ tvojej duše, Satan, chce, aby si spustil svoj pohľad z Ježiša, ktorý

ťa čaká v cieľi, a usmernil ho na veci pozemského života, aby sa tie stali tvojou prioritou, prvoradým cieľom a záujmom.

...Kto bojuje, nemieša sa do záležitostí všedného života, aby sa zapáčil veliteľovi, ktorý ho najal do služby. A ak niekto preteká, nedostane veniec, ak nepreteká podľa pravidiel /2.Timotejovi 2,4-5/.

Ak sa chceš páčiť veliteľovi a dostať veniec večného života, nesmieš zanedbať cieľ. Pretekaj podľa pravidiel, aby si dostal odmenu.

...Ved' každý pretekár sa zdržiava všetkeho / 1.Korinským 9,25/. Ak sa chceš dostať k cieľu, bude ťa to niečoho stáť. Bude ťa to stáť mnohých vecí. Ak chceš cieľ, musíš sa zriekať vecí, aktivít, záujmov, „pokrmov“ a všetkeho, čo ti môže uškodiť v behu, čo ťa oberá o silu, čo ťa obťažuje a zastavuje, presne tak, ako to robia športovci.

... A zaobchádzam tvrdo so svojim telom a ovládam ho /1.Korinským 9,27/. Každý úspešný športovec musí disciplinovať a ovládať svoje telo a jeho žiadosti, ak chce dosiahnuť cieľ. Prednedávnom som čítal článok o najlepšom svetovom tenistovi Novakovi Djokovičovi a o výnimočných futbalistoch Lionelovi Messimu a Nemanjovi Vidičovi, v ktorom autor textu poznamenal, že kľúč k ich úspechu, popri nepopierateľnom talente, leží v disciplinovanom živote, zriekaní sa všetkeho, čo im môže uškodiť /pokrm, nápoj, aktivity/ a pravidelnom oddychu a cvičeniach.

Ak sú ľudia ochotní zrieknuť sa všetkeho, aby dosiahli cieľ – porušiteľnú korunu /postavenie, slávu, peniaze, medaily, pohár a meno majstra/ o koľko viac by sme ako kresťania mali byť ochotní zrieknuť sa všetkeho, čo nás zastavuje v behu k neporušiteľnej odmene – korune večného života.

• Strhni zo seba všetko, čo ťa obťažuje v behu

Predstavme si športovca – bežca, ktorý zoberie na svoje plecia 50kg záťaž a pokúsi sa zvíťaziť v pretekoch. Určite zlyhá, aj popri fakte, že ide o nadaného bežca. Každý športovec sa snaží strhnúť zo seba každú záťaž, každý zbytočný kilogram a zbytok odevu, aby sa čo najľahšie dostal k cieľu.

Božie slovo nás tiež vyzýva, aby sme strhli zo seba všetko, čo nás brzdí v behu. **...odhodme všetku príťaž a hriech**, čo nás opantáva a vytrvajme

v behu /Židom 12,1/.

Cesta k cieľu je úzka a brána je tiež tesná. K cieľu sa nedostaneš s batohom ťarchy alebo bremenom hriechu, ktorý ťa ťaží. Zatackáš sa, potkneš sa, klesneš, spadneš, uviazneš a k cieľu sa nedostaneš. Musíš to strhnúť zo seba a bežať, bežať, bežať... Vchádzajte tesnou bránou! Ved' priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú /Matúš 7,13-14/.

• Máš sprievodcu na tej ceste

... je to Svätý Duch. On je vždy s tebou a cestu pozná, pozná aj budúcnosť a hlbiny Božie. Vie ťa do viesť k cieľu. Poslúchaj Ho a daj sa Mu viesť.

• Na Božej ceste je pre teba všetko pripravené

... dráha, skutky, ľudia, zabezpečenie, vybavenie, pomoc, veci, záchrana... Práve tak, ako pre Ježiša bola pripravená oslica, na ktorej ešte nikto nesedel a na ktorej Ježiš slávnostne vstúpil do Jeruzalema, práve tak, ako bola pripravená horná sieň, kde Ježiš jedol veľkonočného baránka s učeníkmi a tiež človek, ktorý tam učeníkov odviezol, práve tak, ako to už zažili milióny ľudí, aj pre teba, na tvojej Bohom určenej dráhe, je všetko, čo potrebuješ, pripravené.

• Tvoj čas vyprší, beh sa skončí

Čas, ktorý Boh určil pre teba, vyprší a tvoj život sa skončí. Ty sa buď k cieľu dostaneš, alebo sa k nemu nedostaneš. Beh Apoštola Pavla sa skončil, ale ešte pred koncom života on svedčí: Ja mám byť už obetovaný, na-stal už čas môjho odchodu. **Dobrý boj som dobojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval.** Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, spravodlivý sudca, no nie iba mne, ale aj všetkým, čo s láskou očakávajú jeho zjavenie /2.Timoteovi 4,6-8/.

• Odmena čaká na všetkých, ktorí zvíťazia

...Kto zvíťazí, zdedí všetko; ja mu budem Bohom a on mi bude synom... hovorí Pán Boh Všemohúci /Zjavenie 21,7/.

Dobechni svoj beh a zvíťaz!
Vladimir Červení

B A L A N S

medzi našimi cieľmi a vedením Ducha Svätého

Boh je Pastier svojho ľudu. Je Ten, kto človeka vodí (Ž. 23:2). Je to úloha, ktorú na seba vzal Boh, pretože tak veľmi miloval svoj ľud. Presvedčenie o tom, že nás vedie Boh, je jednou z charakteristík kresťana. A to kresťana akosi vydeľuje spomedzi ostatných. Prečo je to tak? Pretože práve myšlienka, že Boh nás vedie, znamená, že kráčať cestou, ktorú nám pripravil On, že naše životy majú teraz zmysel, rovnako ako v budúcnosti majú cieľ. V biblických časoch to pre ľudí, ktorí počuli evanjelium a Pánovo volanie, bola revolučná myšlienka. Keď Boh prvýkrát prehovoril k Abrahámovi, keď ho uistil o svojich veľkých a vzácnych zámeroch a keď s ním uzavrel zmluvu, táto skúsenosť nielenže premenila celý Abrahámov život, priviedla ho k úplne novému náhľadu naň.

Niečo také pozoruhodné sa dialo, keď sa evanjelium začalo šíriť po novozákonnom svete, dovtedy ovládanom gréckym myslením. Keď Pavol hovoril aténskym filozofom o konci sveta a o Božom súde, hovoril jasne o tom, že život má začiatok, má smer a tiež vyvrcholenie v súde.

Spôsob, akým vaši súčasníci uvažujú o živote, sa v mnohom podobá starovekému gréckemu mysleniu. Život je pre nich iba o čosi viac než okruh činností, v ktorých hľadajú akékoľvek možné uspokojenie. Človek sa jednoducho vôbec netrápi tým, či má bytie nejaký konečný zmysel. Prijal myšlienku, že život

nemá žiaden konečný význam, a tak sa, prirodzene, odovzdá čomukoľvek, čo ho v danej chvíli zaujme. Oproti tomu kresťan pôsobí ako dáka bytosť z iného sveta, z inej časovej roviny. A ako uvidíme, presne tým aj je! Kráča cestou, ktorú pred ním predostrel Pán, teší sa zo zmyslu, ktorý dal jeho životu Hospodin, a s radosťou očakáva cieľ, ktorý On naplánoval.

Cieľ, ktorý naplánoval Pán.

Prečo ma Boh stvoril? Načo žijem? Ježiš na tieto otázky odpovedal v jednej z najpálčivejších chvíľ svojho života, keď sa modlil za svojich učeníkov a za tých, ktorí uveria prostredníctvom ich svedectva: *Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta.* Jn 17:24

Náš Pán jednoducho poznal, že Hospodin má pre svoj ľud plán („tí, ktorých si mi dal“). Ježiš žiadal, aby sa v nás naplnil význam Jeho smrti pre nás – aby sme videli Božiu slávu a žili v Jeho prítomnosti. Boh, Jeho sláva a Jeho prítomnosť formujú určenie kresťana.

Práve preto Biblia vykresľuje život viery ako putovanie. Pohľad biblického kresťana vždy smeroval dopredu. Nikam kráča, niečo očakáva. Hrdinovia viery, opísaní v jedenástej kapitole Listu Židom, sa naopak bez výnimky vyznačujú predvídaním,

nádejou a očakávaním budúcnosti (11:13). Keďže máme cieľ, stali sme sa pútnikmi. Božie dieťa je občanom iného sveta. Jeho „kráľ je Ježiš“ (Sk 17:7). Jeho otčina, hovorí Pavol, nie je tu na zemi, ale v nebesiach (F 3:20). Je poslom Pána Ježiša (2K 5:20). Jeho život má reprezentovať kráľovský dvor Vládcu. Jedného dňa sa volanie po domove naplní. Dovtedy však kresťan svoj život stavia skôr na nebeských princípoch ako na pozemských. Jeho srdce hľadá to, čo je hore, kde Kristus sedí po Božej pravici (Kol 3:1).

Netreba sa čudovať, že sa líši od iných ľudí. Základná téza, že kresťan je pútnikom s jasným cieľom, vyrieši mnoho problémov. Keď ako kresťania upriamime myseľ na budovanie života podľa nebeského vzoru, mnoho nevyriešených otázok v živote stratí svoju dôležitosť, keďže svoj život odrazu začíname žiť na úplne inej úrovni.

Nastoluje sa ale otázka, či si má kresťan ako taký, stanoviť v živote ciele alebo nie? Stanoviť si ciele v živote je veľmi potrebná vec. Kto nemá cieľ, nemá v živote smer. Biblia nás ponúka k tomu, aby sme si stanovili ciele. No, je veľmi dôležité postaviť si ciele na základe Božej vôle. Poznať a plniť Božiu vôľu znamená tráviť kvalitný čas s Ním – čítať Jeho Slovo, modliť sa, postiť... Pozrime sa na niektoré state Písma, ktoré nás povzbudzujú na plánovanie a stanovovanie si cieľov v živote:

1. **Habakuk 2:2** A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napíš videnie, a to zreteľne na doskách, aby čitateľ prebehol po ňom. Lebo ešte bude videnie na určený čas, a spiecha ku koncu a neoklame; keby predlelo, čakaj naň, lebo prísť istotne príjde; neomešká.

2. **Príslovie 13:16** Každý opatrný robí umne;

3. **Príslovie 21:5** Myšlienky usilovného vedú iba k zisku; ale každý, kto spiecha, robí to iba na nedostatok.

V každodennom živote kresťana sa zdá, že je určitý boj o rovnováhu medzi dôverou v Boha a očakávaním na Neho z jednej strany, a aktívnym konaním na druhej strane. Niektorí kresťania nemajú žiadne plány vo svojom živote, a teda ani stanovené ciele. Takí kresťania, mylne predpokladajú, že v potrebnej chvíli svojho života budú cítiť vodcovstvo

Svätého Ducha. Svoje city pokladajú za niečo, čo je vieryhodné. City su premenlivé a nestále. V našom kresťanskom živote nás má viesť Svätý Duch, a On je vždy v harmónii s Božím Slovom. Takí ľudia zvyčajne veria, že Svätý Duch vedie ľudí spontánnym spôsobom, a plánovanie nie je spontánnym procesom. Z Písma sa dozvedáme, že Pavel plánoval /Skutky 15:36, Rimanom 1:13/, apoštolovia plánovali /Skutky 6:1-3/ a aj sám Pán plánoval /Mat.10:5-15, 16:21, 26:17-19/. Musíme uznať, že títo ľudia, vrátane nášho Pána, boli vedení Svätým Duchom.

Iní kresťania sa zasa húževnate držia svojich plánov a cieľov. Takí kresťania su príliš zaujatí plánovaním, a celú svoju energiu vložia do toho, aby ich plány boli realizované, a pritom zanedbávajú hlas a vedenie Svätého Ducha, keď ich On chce nasmerovať. Už spomínaný Pavel, ktorý aj plánoval a stanovil si ciele, keď mu Boh prehovoril, bol citlivý na hlas Boží, že ihneď upravil svoje plány. To môžeme vidieť pri mnohých príležitostiach počas jeho misijných ciest / Skutky 16:6-7/.

My ako kresťania by sme si mali rozumne stanovovať svoje ciele, ale mali by sme to robiť v pokore a pritom byť vedomí, že jedine Boh kontroluje našu budúcnosť. On jediný má právo nám ukázať na lepšiu cieľ, ako je ten, ktorý sme si my stanovili.

Ciele, ktoré si stanovujeme by mali byť: špecifické, merateľné, reálne a ciele, ktoré možno dosiahnuť v danom čase. Neprenechaj budúcnosť náhode. Plánujme a stanovme si ciele pokorne a modlitebne, a pritom dovoľme, aby Boh kontroloval a určoval našu budúcnosť tým, že budeme citliví na hlas a vedenie Svätého Ducha.

Pastor Jaroslav Andrášik

Nič nie je dôležitejšie ako spoznať Boží úmysel pre tvoj vlastný život, a ak ho nepoznáš, to nemôžeš ničím nahradiť.

Rick Warren

Ciel' horného povolania

„...ženiem sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi.“ Fil 3:14

Dosiahnutie cieľa má dve etapy. Prvá je vytýčiť si cieľ a druhá je dosiahnuť stanovený cieľ. Prvá časť je zrejme ľahšia, keďže si my ľudia môžeme stanoviť hocikaký cieľ, teda čokoľvek si predstavíme, alebo naplánujeme. Potom prichádza ta druhá, ťažšia časť, čiže ako ten stanovený cieľ aj dosiahnuť.

Počul som jeden príbeh mladých ľudí, dosť smelých a odvážnych, ktorí mali radi dobrodružstvo. Odchádzali do takej časti lesa, ktorú predtým nikdy neodhalili, alebo oblasti púšte, z ktorej sa len pomocou určitej mapy, súradníc a kompasu mali dostať na stanovené miesto, tj. dostať sa do cieľa. Počas jednej takej príhody, jeden z nich, mysliac si, že je dosť skúsený, odmietol zobrať si so sebou kompas a to so slovami, že dokáže aj bez takých pomôcok docieľiť. Po niekoľkých dňoch, presnejšie, v ten deň, keď sa mali stretnúť v cieľi, ten človek sa nedostavil. Keď to ostatní videli, vrátili sa a pátrali po ňom s nádejou, že ho nájdu živého. Až po niekoľkých dňoch pátrania ho našli, avšak celého prestrašeného, bez výhľadu, že to vôbec prežije. Tento človek bol veľmi vďačný svojim priateľom, že ho našli a dal dobré, poučné svedectvo, keď povedal: Už nikdy sa neodvážim ísť na nejakú cestu bez kompasu.

Zober si dobré poučenie z tohto príbehu, že na svojej ceste ku cieľu musíš so sebou mať aj kompas, bez ktorého ťažko docieľiš. Som si istý, že tým kompasom, ktorý nás dovedie ku cieľu – životu večnému, je Slovo Božie.

Nikdy sa nevzdávaj toho dobrého kompasu - Božieho Slova, ktoré ti môže, a určite aj bude, osvecovať tvoju cestu a bezpečne ťa viesť. Práve tak ako svedčí Žalmista: „Hospodine, Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku“ (Žalm 119:105).

Každý človek má určitý cieľ a pre ten cieľ vynakladá všetky svoje

schopnosti, aby ho aj dosiahol. Keď ho dosiahne, je to jeho chválou. No, musíme uznať, že všetko to, čo získame na tejto zemi, tu mám na mysli pozemské veci, je vždy len dočasné. V takých chvíľach si tie veci môže vychutnávať naša duša len jeden určitý čas, lebo raz to odíde do zatratenia, a to vtedy, keď pomíne zem aj veci, ktoré sú na nej.

Či je teda márna naša námaha, snaha a práca? Možno áno, ak sú naše ciele zamerané len na pozemské veci, ale istotne nemusí byť márna, ak sú naše ciele vyššie, teda založené v Bohu. Ako čo Pavel svedčí veriacim, že ten kto seje v telo, z tela bude žať porušenie a ten kto seje v Ducha, z Ducha bude žať večný život (Gal 6:8). Teda rozhodujeme osobne každý jeden za akým cieľom pobežíme. Pavel vraví: „Ja sa ženiem za cieľom.“ Tak Pavel beží sme, s istotou, rozhodnutý dobehnúť do cieľa a to nie pozemského, keď jasne hovorí: „...k hornému povolaniu Božiemu.“ Tak ako mal Pavel svoj cieľ v Bohu, tak dnes o svojom cieľi rozhoduješ ty sám osobne. Dnes sme povzbudzovaní slovami, aby sme každý jeden, ktorý máme toto horné povolanie Božie, poznali, že v cieľi nás čaká istá odmena tohto povolania, o ktorej nám svedčí Pavel, keď náš život porovnáva s tými, ktorí bežia beh o závod. (pozri I Kor. 9:24-25)

Chcel poukázať na to, že tí, ktorí bežia beh o závod, bežia síce všetci, ale iba jeden berie víťazné, tj. dostáva korunu a to porušiteľnú, ale každý kto dobehne k cieľu horného povolania Božieho, dostane neporušiteľnú korunu. Tak Pavlova výzva je: Bežte tak, aby ste uchvátili – bežte tak, aby ste boli víťazi. Lebo každého, kto zvíťazí, čaká odmena v zaslúbeniach Ježiša Krista, o ktorých sa dozvedáme z odkazov, ktoré dal sám Pán Ježiš siedmim zborom, o ktorých počul a potom aj zapísal Ján v knihe Zjavenia. Tieto odkazy, ktoré si tu spomenieme sú hodné nášho povšimnutia a som si istý, že by mohli byť dobrým cieľom, za ktorým

by sme sa všetci mali hnať.

- Zj. 2:7 – Tomu, kto víťazí, dám jesť z dreva života, ktoré je prostred raja Božieho.

- Zj. 2:11 – Tomu, kto víťazí, neuškodí druhá smrť. (Zj.20:6 Blahoslavený a svätý kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kralovať tisíc rokov.)

- Zj. 2:17 – Tomu, kto víťazí, dám jesť zo skrytej manny a dám mu biely kamienok a na kamienku napísané nové meno.

- Zj. 3:5 – Ten, kto víťazí, bude odiaty bielym rúchom a nevytriem jeho meno z knihy života a vyznám jeho meno pred svojim Otcom i pred jeho anjelmi.

- Zj. 3:21 – Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, ako som i ja zvíťazil a sedím so svojim Otcom na jeho tróne.

Ak si pozorne všimneme tieto odmeny, môžeme postrehnúť niečo spoločné, a to je ŽIVOT. Samozrejme, Boh je zdroj života a cez svoje zaslúbenia tých, ktorí dobehnú k hornému cieľu odmení večným životom.

Ak máš tento cieľ vo svojom živote, neomylné si na dobrej ceste. Na nej sa celkom spoliehaj na Pána Ježiša, ktorý ťa k tomu cieľu bezpochyby aj dovedie skrze svoje Slovo a svojho Svätého Ducha.

Brat a sestra, mladý či starý, smelo napred, budme silní, zmužilí a s radosťou sa žejme za tým cieľom horného povolania Božieho. Ešte málo a Ten, ktorý má prísť, príde; nebude meškať a vtedy nás odmení korunou spravodlivosti a večným životom.

Pastor Ján Križov

BOŽÍ PLÁN, MŮJ CIEĽ

Jeden člověk povedal, že ak niekam ideš a nevieš kam, už si tam dorazil. Nemáš viac potrebu kráčať, lebo si tam. Začni sa radovať nad svojím úspechom. Bol by to nezmysel, radovať sa z ničoho. Chváliť sa, že si dorazil nikam. Takto to vyzera, keď nemám cieľ v živote.

Je zbytočné poukazovať na to, že každý aspekt nášho života svedčí o tom, že nám je potrebné vedieť cieľ a mať ho. História nám svedčí, že cieľ nám je potrebný a keď by bolo možné nazrieť do budúcnosti, uistili by sme sa, že sú spomenuté tvrdenia pravdivé. Keď by som teraz analyzoval svoj život, mohol by som povedať, že sú mnohé ciele, ktoré som si vytýčil a ktoré sú z mojej strany dosiahnuté, alebo nie sú. Ale či to naozaj boli ciele? Alebo iba pomoc pre niečo väčšie a vyššie? Napríklad, môžem si povedať, že som si určil cieľ, že absolvujem školu. Na prvý pohľad povieme, že áno, je to cieľ. Keď trochu nad tým pouvažujeme, zistíme, že je to iba na to, aby som po skončení štúdia mal možnosť zamestnať sa, a teda mal ľahší život v porovnaní s tým, keď by som bol nezamestnaný. Tak môžeme povedať, že nadobúdať vzdelanie bolo cieľom, aby som sa mohol zamestnať? Áno, alebo to bolo na to, aby som zarábal peniaze? No tak, konečne povieme, že som sa vzdelával, aby som sa zamestnal, aby som zarábal peniaze? Alebo na to, aby som, keď mám peniaze, mohol konečne plánovať život a postaviť si životný cieľ? Áno. Je to

smiešne, lebo sa vždy nastoľuje ďalšia otázka – prečo som tú prvú vec urobil? Prečo mi to prvé bolo cieľom? Tak čo teda, cieľ ani neexistuje? Všetko robíš len pre tú nasledujúcu vec a tak až do konca života? Nie. Cieľ existuje! Ten pravý cieľ. Vesmír, slnečná sústava, zem a všetko živé na nej je stvorené s cieľom. Pozrime sa do 1. Mojžišovej 1. kapitoly, kde čítame, že Boh stvoril všetko, aj teba. Prečo je to také zvláštne, pozoruhodné? Pretože teba a všetko ostatné stvoril s cieľom. Po prvé musíme rozumieť, že Boh je Bohom poriadku a nie neporiadku. Nič nerobí z nudy. Keď stváral, nestváral to len tak, experimentálne, nech vidí ako ten pokus dopadne. Pre všetko, čo stvoril, má presný cieľ. Prečo? Všetko stvoril s cieľom. Aby si mohol na to „prísť“, prvý krok k tomu je, aby si veril, že ťa On stvoril, ako i zem a všetko na nej. Druhá vec je, aby si veril, že On má plán pre teba ako ťa dovedie do cieľa, ktorý pre teba stanovil. Pozri sa, ako by to Boh povedal jednou vetou, pre ktorý cieľ ťa stvoril. (Jeremiáš 29:11) „*Lebo ja znám myšlienky, ktoré myslím o vás, hovorí Hospodin, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše očakávanie.*“

Najčastejšie, keď prečítame takéto verše, povieme si, že je to slovo pre niekoho iného. To v mojom živote neplatí. Ak neveríš, že Boh jestvuje, možno by si to mohol takým spôsobom povedať, ale to by aj tak nebol pravdivý výrok. To tak či onak platí pre každého. Áno, Boh má o mne myšlienky pokoja, aby mi dal šťastnú budúcnosť a moje očakávanie. Môžeme sa pozrieť na jedného muža menom Gedeon, ktorý nemal problém veriť, že Boh jestvuje, ale mal problém s tým, že či Božie slovo platí aj pre neho. Pozrime sa do Sudcov 6:11,12 „*A anjel Hospodinov prišiel a posadil sa pod dubom, ktorý je v Ofre, ktorá patrí Joasovi Abiezerskému. A Gedeon, jeho syn, palicou mlátil pšenicu v preši, aby s tým utiekol pred Madianmi. A ukázal sa mu anjel Hospodinov a riekol mu: Hospodin s tebou, udatný muž!*“ Všimnime si, prichádza anjel, ktorý oslovuje Gedeona so slovom „Hospodin s tebou“. A Gedeon mu na to odpovedá: „*Ó, môj pane, ak je Hospodin s nami, prečo prišlo na nás všetko toto? A kde sú všetky jeho zázraky, o ktorých nám rozprávali naši otcovia, keď nám vraveli: Či nás vraj nevyviedol Hospodin hore z Egypta? A teraz nás opustil Hospodin a vydal nás do ruky Madiana.*“

V tom čase Izrael bol pod Madianskou nadvládou. Madiani prichádzali a kazili úrodu a dobytok, a všetko pred sebou. Bol to už siedmy rok ako to trvalo, tak Izrael schudobnel. Až konečne začali kričať k Hospodinovi. Gedeon, udatný muž, rozhodol sa, že

vezme svoju pšenicu skôr ako príde Madian, aby ju skazil. Bolo to veľké riziko, nebezpečenstvo straty, lebo aj Madiani vedeli, že dozrela úroda a mohli prísť v každý čas. Bol to ťažký život. Ale či naozaj bol toto Boží cieľ? Aby vyviedol Izrael z Egypta a opustiac ich vydal do rúk Madiana?

Vráťme sa ešte ďalej do dejín a pripomeňme si dej, keď Boh vyvádza Izrael z Egypta. Či bol Boží plán, aby ich vyviedol na púšť, a tam ich trestal a dokonca nechal vyhynúť celú generáciu? Bol zámer, aby ich previedol do Kanaánu, aby tam mali slobodu a jedlá akékoľvek chceli? Áno, Boh požehnával Izrael a požehnáva svoj ľud aj dnes. Dajme pozor na to, že požehnáva svoj ľud. A to taktiež robí s cieľom. Takisto, ako to začal robiť, keď stváral svet. Všetko s cieľom. Nevyviedol Izrael na púšť, aby ich tam nechal zomrieť, ani na to, aby len previedol do Kanaánu a zasypal hmotným požehnaním. Na prvom mieste to bolo na to, aby ich navrátil k sebe. Aby Izrael znovu vedel, kto je ich Bohom; aby boli citliví na Boží hlas a položili svoje „ja“ pod Božiu autoritu. Aby Mu úplne verili, keď povie, že ich vyslobodi z „Egypta“, prevedie cez „púšť“ a dovedie do „Kanaánu“, že to aj splní. Teda, keď by verili Bohu, spolu s tým by prichádzalo požehnanie, Kanaán. Nebol cieľ iba Kanaán, hmotné požehnanie, ale sloboda slúžiť svojmu Bohu. To, čo v Egypte nemali, pretože boli otroci, čo znamenalo, že robili iba to, čo sa im povie, kedy sa im povie a ako sa im povie. Bez možnosti výberu.

Pozrime sa znovu na Gedeona a do Sudcov 6:1, prečo Hospodin vydal Izrael za sedem rokov do rúk Madianov. „A synovia Izraelovi robili to, čo je zlé v očiach Hospodinových. A Hospodin ich vydal do ruky Madiana sedem rokov.“ Môžeme sa znovu pýtať rovnaké otázky. Či bol cieľ trápiť Izrael? Či bol cieľ ničiť úrodu a statok sedem rokov, aby schudobneli? Neuveriteľne, ale znovu ten istý cieľ. Boh navracia Izrael k sebe. História sa zopakovala. Tragicky, ale toto nebolo poslednýkrát, že Boh volá Izrael naspäť k sebe. Keď čítame prorocké knihy Jeremiáša a Daniela vidíme rovnakú situáciu. Boh ukazuje na to, ako sa Izrael vzdialil od Neho a ako túži, aby sa vrátil. Ukazuje na to, ako veľmi a mocne požehná, hovorí o požehnaní, ktorými obohatí Izrael, ak sa vráti k Nemu. Jednoducho, čítajúc Bibliu zistíme, že sa táto vec, odchádzanie od Boha, často opakuje. Každý kresťan má tendenciu otočiť Bohu chrbát. A vlastne tu je koreň našich problémov. Otočíme chrbát, čo znamená, že už viac nevidíme cieľ, lebo sme otočení chrbtom k cieľu, ale však vždy dúfame a veríme, že dorazíme do cieľa. Je to nemožné, tak teoreticky ako prakticky. Aby si dorazil do cieľa, musíš kráčať smerom k cieľu a hľadiť pred seba, na cieľ. Máme príklad v novom zákone, je to Peter, ktorého Pán Ježiš povolal, aby vystúpil z loďky na rozbúrenom mori a kráčať po vode. Peter uveril Pánovi a vystúpil a kráčať smerom k cieľu. Keď však začal pozerat' vókol seba a hľadiť na vlny, okamžite začal tonúť.

Boh nás stvoril s cieľom. Prišiel na zem v tele s cieľom. Kázal a robil divy s cieľom. Obetoval sa za nás na križi s cieľom. Má presný cieľ pre teba a má plán, ako ťa do neho dovedie. Všetko, čo je potrebné je, aby si sa oddal Bohu a zapojil sa do Jeho plánu.

Čo sa stalo po tom, ako sa anjel ukázal Gedeonovi? Gedeon odpovedal na povolanie navrátiť sa k Bohu. Oddal sa Bohu, aby ho Boh použil pre vyslobodenie Izraela. Boh mal plán. Gedeon súhlasil a hľadel na cieľ. Výsledok bol, že 300 Izreľských mužov porazilo Madiana a Amalecha, o ktorých Biblia hovorí, že ich bolo ako kobyliiek, čo do množstva a ich veľbludov ako piesku na brehu. (Sudcov 7:12)

Generácia Izraela, ktorá vyšla z Egypta, žiaľ, vyhynula na púšti. Pretože, akokoľvek sa Boh snažil navrátiť ich k sebe, oni boli tvrdej šije a hľadeli len na hmotné veci. Vždy sa sťažovali aké jedlá mali v Egypte a ako tam mali vodu. Vôbec im nechýbala sloboda slúžiť svojmu Bohu, mať zrak vždy upretý na cieľ.

Ale sú tu Jozua a Kálef, ktorí videli cieľ, kde ich Boh chce mať. A celým srdcom verili Bohu. 4. Mojžišova 13:31 „A Kálef tíšil ľud, ktorý sa búril proti Mojžišovi, a vpravil: Áno, len podme hore a zaujmeme ju dedične, lebo sa jej istotne zmocníme.“ 4. Mojžišova 14:24 „Ale môj služobník Kálef, pretože bol u neho iný duch, a že ma cele nasledoval, toho povediem do zeme, do ktorej bol vošiel, a jeho semeno ju obdrží dedične.“

Na to, aby si videl cieľ, aby si zostal v Božom pláne a aby si dorazil do cieľa, musíš byť iného ducha. Ako budeš iného ducha? Oddaj sa Bohu celým srdcom. Prvorade maj záujem pre veci Božie. Ver, že Boh má plán, ako ťa dovedie do cieľa. Hlavný cieľ, pre ktorý Boh tak mnoho urobil a obetoval je tento: Júda 1:21 „modliac sa v Svätom Duchu, strážiť zachovajte sa v láske Božej očakávajúc milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista cieľom večného života.“

Rímskym 5:20,21 „A k tomu vošiel do toho i zákon, aby sa rozmnožilo prehrešenie; ale kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozmnožila milosť, aby, ako kráľoval hriech v smrti, zrovna tak kráľovala aj milosť skrze spravodlivosť cieľom večného života skrze Ježiša Krista, nášho Pána.“

Biblia nas vyzýva, aby sme na prvom mieste hľadali kráľovstvo nebeské a zaslubuje, že všetko ostatné nám bude pridané. Nech ti je vždy Boh na prvom mieste. Nech pre teba nič nemá väčšiu hodnotu ako Boh. On vie, ako ťa má viesť, aby ťa dovedol do večného života.

Martin Širka ml.

**Zem nie je našou konečnou destináciou;
stvorenie sme pre niečo omnoho lepšie.**

Rick Warren

Tam, kde niet vízie, ľudia sú pravdepodobne príliš zaujatí

Vízia je jediná a najväčšia sila, ktorá umožní človekovi robiť nemožné veci. Či ste niekedy videli ľudí, ktorí pracujú pre Pána a priali ste si, aby ste aj vy to robili? Samozrejme, vy ste schopnejší a urobili by ste to oveľa lepšie. Pravidelne navštevujete bohoslužby, máte podiel na evanjelizácii, modlite sa za chorých a krmíte chudobných. Vaša túžba je slúžiť Bohu z celého srdca a predsa, vaša služba nie je ani približne tak úspešná ako služba iných. Hovoríte, „Mám víziu ísť a kázať v tom alebo onom meste, a tak mať veľkú službu,“ alebo „Mám víziu byť veľký uctievač a viesť ľudí do Božej prítomnosti a vidieť ich spasených.“ Ale to, čo si neuvedomujete je, že to je túžba robiť tieto veci pre Pána. Mať túžbu pracovať pre Pána je veľká vec, ale musíte spoznať, že to je iba túžba, lebo túžby prichádzajú zo srdca, ale vízia pochádza od Boha. Chcete teda robiť veľké veci pre Boha? Uchopte víziu a budete robiť veci, o ktorých ste nesnívali. Nemožné veci. Áno, je to také jednoduché. Tiež viem, že sa o to modlite už dlhú dobu a akosi sa to nestáva. Je to pre vašu zaujatosť. Ako môžem vedieť, že ste príliš zaujatí? Pretože ste ešte neuchopili víziu.

Lukáš 10:38-42 „Ako išli ďalej, vošiel do jednej dediny, kde ho prijala istá žena menom Marta. Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová. Marta mala však plné ruky práce s obsluhou. Zrazu zastala a povedala: Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, aby mi pomohla. Pán jej však povedal: Marta, Marta, staráš sa a znepokojuje pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala dobrý podiel, ktorý sa jej neodníme.“

Ježiš prišiel na návštevu do domu Marty neohlásený. A to nie iba Ježiš, ale aj učeníci a možno aj niektorí náboženski vodcovia. Toto bol dom Marty, nie dom Lazara alebo Márie, ale dom Marty. Ona je najstaršia a ona má všetko na starosti. Marta má postarané o to, aby boli účty zaplatené, aby bolo jedlo na stole, a stará sa o svoju sestru a brata. Marta je typ osoby, ktorá veci robí dokonale. Všetko má svoje miesto a v jej dome nikdy nie je neporiadok. Ak je potrebné niečo urobiť, povedz Marte, ona to urobí. Najradšej robí všetko sama a zriedkakedy prosí o pomoc. Všetci chcú mať Martu vo svojej blízkosti, lebo ona odvedie tú prácu. Keď by sa Ježiš ohlásil na návštevu o mesiac skôr, Marta by okamžite chystala prípravu. Keď by Ježiš prišiel do domu, všetko by bolo prichystané. Jej dom by bol dokonale uprataný. Servítky by boli zložené vedľa čistého strieborného príboru. Jedlo by čakalo na stole. Marta nebola zlá osoba; naopak, bola dobrá osoba. Ak by si mala vyberať medzi dobrým a zlým, bez obáv by si vybrala to dobré a od zlého by utekala. Mala túžbu robiť dobré veci pre Pána.

V ten deň, keď prišiel Ježiš na neohlásenú návštevu do jej domu, Marta sa snažila pripraviť dobré jedlo pre svojich návštevníkov. Koniec koncov, Ježiš bol tá najvýznamnejšia osobnosť v krajine. Všetkých zaujímalo, čo Marta pripraví.

Všetci sa obávali ako sa jej to podarí urobiť za taký krátky čas. Mária jej pravdepodobne spočiatku pomáhala, ale potom ako počula Ježiša učiť, pomaly sa vzdialila a skončila pri nohách Ježišových a nechala Martu pri jej práci samu. Pri tej práci Marta začala byť unavená, utrmácaná. Prvý príznak zaujatosti je utrmácanosť. Počul som hovoriť ľudí, „Neviem, čo Boh chce, aby som robil, ale zatiaľ, kým mi to nepovie, budem robiť toto.“ Niektorí ľudia im spočiatku priskočia na pomoc, ale postupne to vzdávajú a začínajú robiť niečo iné. Vo svojej túžbe pracovať pre Pána, unavia sa. A keď sa začne zdať, že prácu nezakončia, začne sa do nich vštepovať strach. Druhý príznak zaujatosti je strach. Strach, že neodvedú prácu. Tiež strach z toho, čo povedia ľudia ak sa mi nepodarí prácu zakončiť. Ale najhorší je strach z toho, čo povie Boh. Potom prichádza frustrácia. Tretí príznak zaujatosti je frustrácia. Sú sfrustrovaní zo seba a iných ľudí. Na koniec budú sfrustrovaní z Boha. Je tenká hranica medzi frustráciou a hnevom. Marta povedala Ježišovi, „Či nevidíš ako sa snažím? Povedz mojej sestre, aby mi pomohla.“ Ľudia budú obviňovať Boha, keď sa im nebude dariť ako si to oni predstavovali. Koniec koncov, veď to robia pre Neho.

Ježiš vedel, že túžba jej srdca je, aby Mu slúžila a preto jej povedal, „Staráš sa pre mnohé veci.“ Sú to dobré veci, ale nepovedal som ti, aby si sa pre ne starala. Ľudia sa niekedy unavia z vecí, ktoré im Boh nepovedal, aby robili. Sú to možno dobré veci, ale my máme dobré veci vymeniť za tie najlepšie. Túžba robiť pre Pána je dobrá, ale mať víziu je to najlepšie. Je dôvod prečo Pán povedal, „Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a ostatné vám bude pridané.“ Potom povedal Marte, že len jedno je potrebné a Mária si to zvolila, a nebude jej odňaté. Či ste niekedy stretli človeka s víziou? Bez ohľadu čo druhí ľudia povedia o nich, alebo ich chcú odradiť, ľudia s víziou sa nevzdávajú. Oni to nevzdávajú, pretože sedia pri nohách Ježišových a uchopili víziu.

Spomaľte a počúvajte, lebo vízia prichádza od Boha. Príslovia 29:28, „Kde niet zjavenia, ľud sa zvrhne.“ Nie pretože sú zlí ľudia. Sú to dobrí ľudia, ktorí chcú robiť dobré veci pre Boha. Tiež sú ale zaujatí, aby zistili čo je to, čo Boh chce, aby robili. Často sa ich opýtate, „Ako sa darí?“ A oni povedia, „Nedarí sa a nemám čas sa o tom rozprávať. Som príliš zaujatý prácou, ktorú konám pre Boha.“ To sú veci, ktoré on nikdy nežiadal. Ľudia bez vízie zhynú nie pre akúsi vonkajšiu silu, veľkého nepriateľa alebo dokonca pre diavla. Nie, oni podľahnú unáve, strachu a frustrácii. Zhynú, lebo sa odradia a vzdávajú sa. Avšak ľudia s víziou budú robiť väčšie veci ako si to sami predstavovali. Vízia je jediná a najväčšia sila, ktorá umožní človekovi robiť nemožné veci.

Ján Tomášik, USA

Tvoja vízia má väčšiu hodnotu ako čokoľvek iné,
čo ti môže svet ponúknuť.

Lester Sumrall

NIE TÍ, KTORÍ VYŠTARTUJÚ, ALE TÍ, KTORÍ DOCIELIA

Keď sa ma ako znovuzrodenca opýtali v cirkvi ako dlho plánujem nasledovať Ježiša, prvé čo som si pomyslel bolo, že čo sa ma to vôbec aj pýtajú. Predsa, či nevidia, že som sa naplno vybral za Ježišom, že mám srdce plné Ducha Svätého. Možno, keď by som bol ako Peter vytreskol by som nejakú arogantnú odpoveď typu: Pane, s Tebou aj do žalára i na smrť. Po chvíli rozmýšľania, predsa som odpovedal: celý svoj život. Potom tie slová prenikli moje vnútro. Vždy som vedel, že s Bohom nie je žart. On čo povedal naozaj myslí vážne. Keď som dostal Božie povolanie do môjho života, povedal som áno, no potreboval som si usporiadať mnohé veci a z bázne pred ním, aby som nesľúbil niečo, čo nedokážem, som povedal, že na to potrebujem päť rokov. Pán moje áno vážne pochopil a skončilo to všetko za päť mesiacov. Sláva Pánovi.

Dnes sa aj sám rád pýtam tých, ktorí sa obracajú k Bohu tú otázku, že ako dlho plánujú ísť za Ježišom. Lebo nie tí, ktorí vyštartujú ale tí, ktorí docielia odnesú si odmenu.

Pán Ježiš raz sedel na Olivovom vrchu a prišli k nemu učenci s otázkou: Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením tvojho príchodu a skonania sveta? No Pán nikdy neodpovedal ľuďom to, čo sa ho pýtali, ale to, čo potrebovali vedieť. Síce rozprávaj o mnohých

znameniach, ktoré sa budú diať v cirkvi a vo svete (Matúš 24) a nazval ich predpôrodnými bolestami, no jeho dôraz nie je na tom ako čo to my často robíme. Analyzujeme ako nám je ťažko, koľko sme prenasledovaní, koľko už lásky ochladlo, koľko už zemetrasení a vojen a hukotu mora sa udialo. On hneď na počiatku povedal: Hľad'te, aby vás niekto nezviedol! (verš 4) A keď všetko napočítal, povedal: ale kto zotrvá až do konca, ten bude spasený. (verš 13) Ó, Pane, tá veta má príchut' únavy, ťarchy, námahy bez hraníc, keď často už všetko bolí, ťažkosti, protivenstvá, neporozumenia, svet, hriech sú veci, ktorým čelíme. U Jána 16:21

Pán povedal: Žena, keď rodí, má zármutok, lebo prišla jej hodina, ale keď porodí dieťaťko, nepamätá viac na súženie pre radosť, že sa človek narodil na svet. Čiže, keď by žena - matka rozmýšľala len o predpôrodných bolestiach, nemala by túžbu rodiť, ale ona hľadá na výsledok. Narodí sa nový človek.

Príde ovocie. A o to ide aj v našom kresťanskom živote. Náš cieľ nie je zažívať nepokoje, prenasledovania a pohromy. Možno sčasti bude naša cesta taká, ale náš cieľ je hlásať evanjelium po celom svete

(verš 14) a uzrieť Syna človeka ako prichádza na nebeských oblakoch s veľkou mocou a slávou a vtedy byť zhromaždení spolu so všetkými vyvolenými (verše 30 a 31). Preto sa oplatí zotrvať do konca.

Keď sa číta 5. kapitola listu Rimanom na prvé dva verše môžeme hlasno zakričať Haleluja. Ospravedlnení súc teda z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme dostali aj prístup vierou do tejto milosti, v ktorej stojíme, a chválim sa nádejou slávy Božej (Rim 5:1-2). Je to akoby zo štartu priamo do cieľa. No Pavel pokračuje: No, nielen to, ale sa chválim aj súženiami vediať, že súženie pôsobí trpezlivosť a trpezlivosť dokázanosť a dokázanosť nádej, a taká nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je vyliata v našich srdciach skrze Svätého Ducha, ktorý nám je daný (verše 3-5). K tomu pripojím slová Pána Ježiša a výzvu, ktorú nám ponúka: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž na každý deň a nasleduje ma (Luk 9:23). Na otázku či prechádzame určitým si súžením takmer všetci my, kresťania, odpovedali by sme, že áno, no o tom čo tým súžením je, bolo by mnoho rôznych odpovedí. Ťažký, práce plný život, materiálny nedostatok, choroby, nedorozumenia v rodinách, prenasledovanie,

poníženia, pokušenia. Všetko to môže spôsobiť utrácanie sily, znechutenie, depresiu, rúhanie. Spomeňme si iba na chvíľu ako také veci zastavili izraelský národ, aby nevošiel do zaslúbenej zeme podľa Božieho plánu. Mali výborný, slávny štart a ešte slávnejší zaslúbený cieľ. „Súženia“, cez ktoré oni prechádzali cestou do zaslúbenej zeme mohli by sme rozdeliť na dve skupiny: objektívne a subjektívne. Objektívne boli tie, že boli na púšti, kde je nedostatok vody a pokrmu, nepriateľstvo Egypťanov, cestovanie, ktoré vyžadovalo veľkú fyzickú námahu. Subjektívne boli spôsobené hlavne ich nesprávnym postojom voči Pánovmu slovu, rúhaním, neverou, veci, ktoré im prinášali štiplavých hadov, túlanie sa po púšti, ďalších nepriateľov, porážky, nešťastia, utrácanie života, nepokoj, strach. Zoznam môže byť dlhý. Ale ponad to všetko, mali Božiu ochranu, zaopatrenie a milosť. Podobne je to s nami. Zázračne sme vyvedení zo sveta, hriecha a odsúdenia, kľatby chudoby a nemoci, zaodiati Božou spravodlivosťou, no žijúc na svete, ktorý vo zlom leží, ktorý smeruje k zahynutiu so všetkými „objektívnymi“ pohromami a súženiami, ktoré aj Pán Ježiš spomenul v 24. kapitole u Matúša, často zabúdame na Ježišove slová: Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet (Ján 16:33). Sťažujeme sa a tým preukazujeme nedôveru ako aj Izraelský národ. Snažíme sa prispôbiť svetu a jeho normám rozmýšľania, ktoré sú egocentrické (všetko sa točí len okolo mňa) a spotrebiteľské (nech si toho čo viacej užijem). Podobné veci spomína Pavel apoštol v 11. kapitole 1. Korintánom ohľadne schádzania sa k rozpomienke na Pánovo utrpenia. Jedni sa prejedli a opili vo vlastnej hojnosti, kým druhí hladovali. Následok toho bol, že mnohí boli slabí, nemocní a mnohí spali. Kresťania, prejedení a opití vo svojej vlastnej duchovnej hojnosti (spravodlivosti) často nevidia potreby hladných. Nie

sú to hlasná hudba, radostné oslavovanie, spôsob obliekania, ktorými sa prispôbujeme svetu, ale spôsob, akým rozmýšľame a to pochádza zo srdca (Mat 15:18-19). Pán Ježiš povedal: Umyte vnútro pohára, aj vonok bude čistý. Apoštol smelo hovorí: chválime sa súženiami. Niektoré preklady hovoria, že v nich ďakujeme, ba sa radujeme. Sú to objektívne neprajné okolnosti, v ktorých vytvárame osobný postoj vytrvanlivosti a dokázanosti skrze vieru v Božiu ochranu a zaopatrenie a to spôsobuje v nás nádej, ktorá nezahanbuje, lebo je tam láska Božia, ktorá miluje všetkých bez rozdielu. Aj priateľov, aj nepriateľov. Haleluja. K tomu máme kríž na každý deň, čím nie sú naše trápenia, nemoci, nepriateľstvá a prenasledovanie, ale aby sme ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami (Gal 5:24). Pavel píše: Či neviete, že tí, ktorí bežia o závod, bežia síce všetci, ale iba jeden berie víťazné? Bežte tak, aby ste uchvátili! A každý, kto zápasí, zdŕža sa všetkého, a tamtí teda preto, aby dostali porušiteľnú korunu, ale my neporušiteľnú. Preto ja tedy tak bežím, ako ten, kto nebeží na neisto; tak šermujem pästou, ako nie čo by som bil do povetria, ale do tváre bijem svoje telo a podmaňujem ho, aby som snád iným kázuc nebol sám taký, ktorý sa nedokázal (1. Kor 9:24-27).

Bežme tak, aby sme uchvátili. Bojujme dobrý boj, zachovajme vieru. Zápasme zákonite. Ukrižujme na každý deň svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami mŕtvaci ho Svätým Duchom. Nehľadme na predpôrodné bolesti sveta tak, aby ony spôsobili v nás strach a obavu. Modlime sa, aby sme neboli zvedení.

Pracujeme na svojom spasení, ale aj mocou Božej lásky v nás aj na spasení ľudí vôkol nás. To je naša úloha pred príchodom Pána Ježiša. Blízko konca bude veľká

polarizácia. V Zjavení Jána 22:11 hovorí: Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte; a kto špiní, nech špiní ešte; a spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväť ešte. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysli, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé (Rim 12:2). Lebo terazšie krátkučké ľahké nášho súženia nám pôsobia prenesmierne veľkú večnú tiaž slávy, keď nehľadíme na veci, ktoré sa vidia, ale na veci ktoré sa nevidia. Lebo veci, ktoré sa vidia, sú dočasné; ale tie, ktoré sa nevidia, sú večné (2. Kor 4:17-18).

Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho mnohého milosrdenstva znova splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, cieľom dedičstva, neporušiteľného, nepoškrvniteľného a neuvädnutelného, ochráneného v nebesiach pre vás, ktorí ste mocou Božou strážení vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase, v čom to plesáte, málo teraz, ak je kedy potrebné, rmútiac sa v rozličných pokušeniach, aby dokázanie sa vašej viery, o mnoho cennejšie nad zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom skúša, bolo vám najdené na chválu, na česť a na slávu pri zjavení Ježiša Krista, ktorého, keď ho aj neznáte podľa tela, milujete, a v ktorého, keď ho aj teraz nezriete, jednako veríte a tak plesáte radostou nevysloviteľnou a oslávenou odnášajúc si cieľ a koniec svojej viery, spasenie duší. (1. Pet 1:3-9)

Haleluja, oplatí sa zdŕžať zlého a zotrvať vo viere a nádeji v Ježiša až do dňa, keď povieme: Ajhľa náš Boh a vykúpenie, na ktoré sme očakávali. Ameň

Pastor Ján Soják

Ak vidíš ľudí, ktorí v nejakej oblasti života dosiahli úspech, môžem ťa ubezpečiť, že vždy tomu predchádza vízia.

Peter Čuřík

Nie pri hrobe

„Mária z Betánie nebola pri hrobe.“

„Mária z Betánie nebola pri hrobe.“ Táto poznámka, ktorá bola zaznamenaná na strane v starej ošúchanej Biblii, ktorá patrila mojej babke, pôsobila ako pozvánka. Babka nie je živá už mnoho rokov a jej Biblia s vlastnými poznámkami bola často zdrojom útechy a inšpirácie. Počas niekoľkých dní sa táto tichá malá pozvánka stala jemnou výzvou. „Uvažuj nad tým,“ hovorila, „a spýtaj sa samu seba prečo.“

„Mária z Betánie nebola pri hrobe.“ Nikdy mi to nenapadlo. Bola som mnohokrát hlboko dojatá, kým som rozjímalá o príbehu, keď táto žena pomazala Ježiša. Má to všetky zložky ženskej oddanosti. Napriek tomu, bol to odvážny skutok v tej dobe: v prvom storočí nášho letopočtu žena smelo vchádza do miestnosti, kde boli sami muži, ale nie z dôvodu obsluhovania. Ona tu bola na to, aby vyjadrila skutok úcty a zármutku, ktorý sa prítomným mužom zdal byť divný a nevlúdny.

V Betánii, dom Márie, Marty a Lazara poskytoval oddych, občerstvenie a duchovnú spoločnosť. Vždy som rada premýšľala o tejto malej rodine súrodencov. Boli pomerne dobre situovaní. V jednom bode ich života sa spriatelili s týmto úžasným Galilejským rabínom. Niet divu, že sa Ježiš niekedy vzdialil od požiadaviek cestovania a služby, aby oddychoval a užíval si láskavú pohostinnosť tejto mimoriadnej rodiny. Bolo to miesto, kde ľudská láska a Božia sila krásne spolu ladili.

Máme povolenie nazrieť do drám rodinného života: povinnosti pohostinnosti, medzirodinný rozruch, choroby a smrť. V tejto rodine Ježiš urobil zázrak, vzkriesenie Lazara, čo zapálilo výslednú nenávisť, ktorá Ho odvieďla priamo na kríž.

Je to, avšak, Máriin skutok v dome Šimona Malomocného, ktorý osvietil určitú črtu, ktorá ju umiestňuje do sféry veľkých biblických postáv. Mária dávala pozor.

S pohľadom späť, keď jej sestra

bola ustarostená a zmätená zo svojich záväzkov hostiteľky, Mária odmietla byť odpútaná od prítomnosti jej Spasiteľa. Snád' hluk a zhon priprav boli nutné pre nečakaného hosta. Ježiš, avšak, jasne stanovil, že Jeho nasledovníci majú rozoznať nutné a dôvtipné. „Mária si vybrala,“ naznačuje jej hlbokú túžbu počuť Ježišove slová a potvrdenie jej výberu.

On nebude kričať nad hlukom každodenného života. Je na nás, aby sme vybočili a sadli si nachvíľu s Ním. A dávali pozor.

Stojac vedľa Ježiša pri bratovom hrobe, spolu vzlykali. Mária smútila nad jej stratou, Ježiš smútil nad strašným premárnením smrti. V tých chvíľach, Mária azda mala nejaký náznak porozumenia blížiacej sa ceny Pána, ktorého milovala. Slová, ktoré počula pri Jeho nohách, teraz odzváňali v jej mysli. Smrť, pochovanie, zmŕtvychvstanie – to všetko bolo zrazu pred ňou ako živý obraz. Bolo v tom však niečo silnejšie. Čo to bolo? Po oslave bratovho vzkriesenia, ona zvažovala, premýšľala o tom.

Niekedy medzi Lazarovým vzkriesením a príbehom v Šimonovom dome, Márii sa v mysli vynoril záblesk zjavenia. Uvažovala som o tom s veľkým záujmom. Ježišovi učeníci nechápali, keď Ježiš opakovane hovoril o svojej smrti. Nehovoril o tom nepriamym spôsobom, ani neuviedol túto skutočnosť v podobenstvách. Povedal im: „Syn človeka musí mnoho trpieť, musí byť zavrhnutý staršími, veľkňazmi a zákonníkmi, musí byť usmrtený a tretieho dňa vstať z mŕtvych“ (Lukáš 9:22). Predsa, Mária bola tá, ktorá sedela pri Jeho nohách počas Jeho návštevy, že počula a uverila.

Rozmýšľam, aká odvážna a predsa zlomená bola v ten večer, keď pristúpilak Ježišovi. Šimon bol možno tiež urazený ženiným prerušením,

keď vošla do domu, ktoré bolo prejavom nepravovernosti. Ježišovi učeníci určite boli urazení, a „tvrdó ju pokarhali.“ Ale Ježišova obhájoba Márie je zámerná: „Nechajte ju, čo ju zarmucujete? Vopred mi pomazala telo na pohreb“ (Marek 14:6, 8). Ježiš ale poznal, že Mária mala zjavenie vo svojej mysli, ktoré ju pobádalo prísť do Šimonovho domu prejavit' smútok a uctievanie.

Mária, začínam to vidieť, tiež chápala viac, oveľa viac. Poznala hĺbky zármutku a straty, keď niekto milovaný zomrie. Taktiež poznala silnú radosť z toho, keď sa ten zázračne vráti do života. Keď Ježiš povedal, že vstane z mŕtvych, Mária pochopila náramné implikácie. Tú lekciu absolvovala, keď bol vzkriesený jej brat. Bol to skutočný náznak Ježišovho vzkriesenia.

A predsa, akoby chápala, že Ježiš nebude vzkriesený z prirodzenej smrti, ako jej brat. Nebude potrebný pre neho druhý hrob. Spýtovala som sa či aj ona bola v skupine žien, ktoré stáli neďaleko kríža, na ktorom Ježiš visel a zomieral. O nej nie je záznam. Či pomáhala zbierať vône pre Jeho telo? Je to nepravdepodobne.

Mária z Betánie nebola pri hrobe. Snád' bola v hornej dvorane v deň Letníc, jedna zo „žien“ sediaca s ostatnými, čakajúc trpezlivo, očakávajúc čokoľvek jej Pán mal naplánované. Rada premýšľam o Márii v tej známej pozícii, ibaže v tento deň, akoby, pri nohách jej vzkrieseného Pána na okraji nadprirodzeného navštívenia v ten deň. Jej nevšedná oddanosť vždy pracuje spolu s citlivým a bdiacim srdcom. To srdce, vždy dávajúce pozor, teraz môže byť naplnené Duchom svätým v pretekajúcej miere. Nie pri hrobe, rozhodne, ale na zázračnom mieste vetra, ohňa a života.

Debra Celovsky, USA

Drahé sestry,

myšlienka vzniku rubriky, ktorá nosí názov Milé čítanie pre ženy, vzišla z túžby ženy povzbudzovať v ich hodnote a každodenných aktivitách. Kým varíme, pečieme, umývame, upratujeme a staráme sa o svoju domácnosť, majme na mysli, že aj keď je to súčasť nášho života, niečo, čo máme s ochotným a vďačným srdcom robiť, nemalo by nás to definovať. Našou primárnou úlohou je hľadať Boha, poznať Jeho slovo a poslúchať na Jeho hlas. Vtedy budeme oporou a pomocou našim manželom, ktorí budú o nás môcť povedať: „Mnohé ženy sa ukázali statočné, ale ty si ich všetky predstihla.“ /Príslovie 31:29/

V mene redakcie Anna Pintír

Biblická žena

Biblia hovorí, že dobrá žena otvára svoju dlaň bedárovi a ruky vystiera k chudobnému. /Príslovie 31:20/ Chudobní sa nemusia k nej vystierať, nemusia sa doprosovať jej pozornosti, nemusia načahovať svoje ruky, lebo taká žena sa vystiera k nim ako prvá, všimne si ich ako prvá a otvára svoju dlaň, svoje srdce, svoj dom a svoju peňaženku ako prvá. Bedár sa takej žene poteší, lebo vie, že taká žena nedrží zovretú päsť, ale otvára mu svoju dlaň. A dlaň nikdy nie je prázdna. Ak príde čas, že nemáme v dlani materiálne veci, čo nám zostáva? Čo môže vtedy naša dlaň ponúknuť? Pohladenie, dotyk lásky a pozdvihnutie. Naša dlaň a naše ruky sú určené na to, aby pomáhali aj bedárom a chudobným. Určené sme na to, aby sme sa aj k takým vystierali. Sú ľudia, ktorí budú zasiahnutí iba vtedy, keď sa k nim vystrieme my a otvoríme im svoju dlaň. Nemusíme ísť do Afriky, aby sme našli tých, ktorí nás potrebujú. Stačí si všimnúť svoju ulicu – uvidíme tam ohromné potreby. Stačí si všimnúť svoj zbor – uvidíme tam ohromné potreby. Stačí si všimnúť svoju rodinu – uvidíme tam ohromné potreby. Boh nám zveril veľkú úlohu a počíta s nami.

Anna Pintír

Kto nájde ženu statočnú?
Jej cena je nad perly.
Bezpečnosť nachádza srdce jej
muža v nej, bo núdze o zisk niet.

Príslovie 31: 10, 11

Príbeh na zamyslenie...

Existuje život po pôrode?

V brušku boli raz tri embryá... Jeden z nich bol malý veriaci, druhý malý pochybovač a tretí bol malý skeptik.

Malý pochybovač sa pýta: Veríte vlastne na život po pôrode?

Malý veriaci: Áno, je jasné, že to existuje. Náš život tu je naplánovaný len na to, aby sme rástli a aby sme sa pripravili na život po pôrode, aby sme boli dost' silní pre to, čo nás čaká.

Malý skeptik: Hlúposť. To predsa neexistuje. Ako by vôbec mal vyzerat' život po pôrode?

Malý veriaci: Ani ja to neviem presne. Ale určite tam bude oveľa jasnejšie ako tu. A možno tam budeme pobeňovať a jesť ústami.

Malý skeptik: Pobeňovať, to sa predsa nedá. A jesť ústami, aká smiešna predstava. Existuje predsa pupočná šnúra, ktorá nás živí. Okrem toho je nemožné, aby bol život po pôrode, pretože pupočná šnúra je už teraz príliš krátka.

Malý veriaci: Ale áno, určite je to možné. Bude to akurát všetko inak.

Malý skeptik: Ešte sa nikto nikdy po pôrode nevrátil späť. Pôrodom náš život končí. A život je jedno trápenie a je temný.

Malý veriaci: Aj keď presne neviem, ako bude vyzerat' život po pôrode, v každom prípade budeme potom vidieť mamu a ona sa o nás postará.

Malý skeptik: Mama?! Ty veríš na nejakú mamu? A kdeže je?

Malý veriaci: Ved' tu všade okolo nás. Sme a žijeme v nej a skrže ňu. Bez nej vôbec nemôžeme existovať.

Malý skeptik: Hlúposť! Nič z nijakej mamy som ešte nevidel, takže nemôže ani existovať.

Malý veriaci: Niekedy, keď sme úplne ticho, môžeš ju počuť spievať. Alebo cítiť, keď hladká náš svet. V každom prípade verím, že náš vlastný život začne až potom...

Prevzaté z internetového zdroja: www.usmejsa.sk

Never mind I'll find someone like youuuu...

Skúste si spomenúť na situácie, keď si začnete pospevovať pesničky, ktoré ste napr. počuli v obchode, v autobuse, a vôbec ste si tie pesničky nevšimli a zrazu viete aj ich text?

Hudba je slovo obsahujúce nekonečne veľa kreatívnych melódií a pre každého človeka významovo rozdielne a najmä vyvoláva v srdci rôzne pocity ba i mnohé spomienky sa pri nej vynárajú. Každá kultúra po celej tvári zeme má vlastnú hudbu, z čoho možno uzavrieť, že hudba je jednoducho spôsob vyjadrovania vnútorného stavu, cítenia takzvaného mikrosveta každej individui. Z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že som trochu pozmenila známy výrok, ktorý sa vo väčšine prípadov ukázal ako pravdivý, a ním je „Povedz mi akú hudbu máš rád a budem vedieť čo v tebe je.“ Tým by som chcela poukázať na fakt, že hudba je v súčasnosti najrozmanitejšia. S postupom času sa paleta tvorby rozdielnej hudby konštantne preširuje. Takým spôsobom sa človeku ponúka čoraz väčší asortiment melódií, textov a najmä žánrov, ktoré si človek vyberá na základe toho, či je v súlade s jeho situáciou, pocitmi, minulosťou, strachmi, radosťou, pokojom, atď. Je mnoho dôvodov, prečo si človek volí určitý druh hudby.

Prečo vôbec zaradiť hudbu medzi vplyvy médií? Na tú odpoveď použijem citát Iana Crossa vedca v oblasti vzdelávania a prieskumu vedy a hudby.

„...hudba je komunikatívnym médiom podobne ako jazyk. A faktom je, že ku komunikácii jazykom využívame rovnaké funkcie, aké nájdeme aj v hudbe. Najhlavnejšia črta, ktorú zdieľajú spoločne, je podľa mňa, že sú komunikatívne médiá. Sú spôsobom, ako ľudia navzájom komunikujú. A pritom ich používame na komunikáciu o rôznych veciach. Jazyk používame na šírenie informácií o udalostiach vo svete medzi ľuďmi, hudbu k tomu, že môžeme s ľuďmi komunikovať na pocitovej úrovni.“

Z hľadiska kresťanského hudbu delíme na kresťanskú a svetovú. Kresťanská je tá, ktorá je vytvorená s cieľom chváliť Boha, jeho existenciu, lásku, milosť. Takzvaná svetová je tá, ktorá je opakom predchádzajúcej, čiže ňou sú vyjadrené taktiež pocity, a to hnev, radosť, láska, smútok, ale sú adresované ľuďom a sú o ľuďoch a ako som spomenula situáciách.

Keď ide o detailné rozoberanie hudby a vplyvu hudby otázne je či by postačila dizertačná práca, na pomenovanie všetkých existujúcich javov tohto

druhu média. Preto chcem poznamenať, že určite v tejto krátkej úvahe nebudem môcť všetky spomenúť.

Hudba sama o sebe nie je zlá, je umením a pozostáva z rôznych elementov, ktorých kombinovaním sa utvára jeden celok, čiže skladba. Samotná skladba nie je zlá a často ani skladatelia netvorí so zlým úmyslom, ale treba brať do úvahy rovinu melódickú, ktorú samostatne nazývame inštrumentálom (hudba bez textu) a druhou je pieseň, ktorá obsahuje hudobnú a textuálnu, resp. významovú rovinu, čoho výsledným tvarom je pieseň.

Hudba je jazykom komunikácie a všimnime si ako určité melódie vplývajú na naše city. Ešte skladatelia v dávnej minulosti klasickou hudbou znázorňovali rôzne pocity iba hudbou bez žiadneho textu, ktorý by dotvoril význam. Prečo to tak bolo? Jednoducho hudba sama o sebe rozpráva, hoci ani jediné slovo v danej skladbe nie je. Preto rozoznávame kedy ide o smutné melódie, alebo veselé, napríklad smutné sú zväčša pomalšie a mólové, kým veselé sú rýchlejšie a Dúrové. Hudba pozostáva zo zoskupených tónov a zvukov, výrazovými prostriedkami sú tóny a základnými komponentami harmónia, melódia, rytmus a farba.

O texte nemusíme veľa hovoriť, keďže prevažne textuálne komunikujeme aj v bežnom živote. Ako sme už predošlých textoch spomenuli silu slova, ktorá môže byť takmer rovnaká ako skutok v správnej kombinácii s hudbou pôsobiaca priamo na naše city dostane sa tak povediac Bingo kombinácia pre hudbonú industriu. Text v kombinácii s melódiu pôsobí sugestívne. Možno si poviete, ale ja si text v piesni ani nevšímam. Skúste si spomenúť na situácie, keď si začnete pospevovať pesničky, ktoré ste napr. počuli v obchode, v autobuse, a vôbec ste si tie pesničky nevšimli a zrazu viete aj ich text? Práve z toho dôvodu sa tento text nachádza pred vami, aby ste boli varovaní vplyvu jedného z nebezpečne vplývajúcich médií – hudby. Boh je tvorcom, resp. autorom hudby a všetko existuje pre Neho a skrze Neho. Tak je to i s hudbou. Pôvodný zámer existencie hudby bol a je samozrejme, aby sa ňou oslavoval Pán. Náš nepriateľ je veľmi vedomý silného vplyvu hudby, a tak sa snaží čo v najväčšej miere prevrátiť

pôvodný zmysel hudby. Všimnite si texty piesní, ktoré sú v súčasnosti moderné a veľmi populárne, všetky propagujú hriech v celej jeho ohavnosti a plnosti, čo jednoducho rezultuje i takým správaním jednotlivcov.

My ako kresťania by sme mali byť neprestajne bdeli, čiže snažiť sa byť vedomí a rozpoznávať dobré od zlého aj v prípade, keď ide o samotnú hudbu – selektovať to, čo nám je prospešné a odhadzovať to, čo nám môže na hocijaký spôsob uškodiť. Hudba sa v minulosti používala ako silný manipulačný nástroj, napríklad vo vojnách a pri nastolovaní silných politických ideológií. Rovnako tak i Satan sa snaží svoju ideológiu vtiesnať do ľudských srdc a myslí okrem iného aj hudbou.

Na záver by som chcela varovať mladé a mladšie generácie čitateľov a samozrejme aj rodičov mladých generácií, aby dávali pozor na to, čomu otvárajú dvere svojho srdca. V súčasnosti i kresťanská hudba nadobúda čoraz modernejšiu podobu a je dobre byť aj v tejto oblasti na pozore. Samotný fakt, že nejaká

skupina alebo pieseň je pod nálepkou „kresťanská“ ešte neznamená, že naozaj aj je na oslavu nášho Pána. Keď ide o veci Božie, v nich vždy existuje nejaký súlad, resp. poriadok. Teda melódia a text by mali byť v súlade (text nevyvoláva protikladné myšlienky s melódiou, a tak i melódia by nemala vyvolávať protikladné pocity s textom).

Nedajme sa oklamať, ale vo všetkom hľadajme tú správnu podstatu - Pána Ježiša.

*Poznámka: Preklad titulku:
Nevadí, veď si nájdem niekoho ako
si tyyy...*

*Prvé slová z refrénu jednej
z momentálne najznámejších
svetových speváčok Adele.*

Anna Struhárova

**Ak sa sústredíme na seba, nikdy neodhalíme zámer pre náš život.
Boh Ťa utvoril pre seba.
Kým to nepochopíš, život nebude mať zmysel.**

Rick Warren

Ked' si jablko myslí, že je ananás

Rastiem tu, na tomto strome. Na dedinskom dvore. Vedľa starej ošúchanej lavice. Nechcem! Chcem byť ananás. Ten si ale žije! To je exotika a krása! Nepatrím medzi „obyčajné“ ovocie, ja som predsa exotický, neobyčajný, výnimočný plod. Dokonca som názoru, že moja šťava, vôňa, vzhľad a povaha nie je „jablková“. Tie sú také... všedné a časté. Vzbudzujem zdanie, že som iba jablko, ale v skutočnosti som predsa len ananás.

Myslím si, že chutím ako ananás. Prečo si to ale nikto nevšíma? Ostatné jablká vari nemajú ambície, sú spokojné, vyrovnané. Ja však nie som ako ony, ja som niečo viac! Ja nemôžem žiť v takomto bežnom prostredí. Ja nemôžem žiť taký prozaický život. Ja nemôžem mať tuctovú tvár, akých sú tisíce. Ja chcem žiť ako ananás... Ja som exotický plod! Ja predsa nie som dedinské jablko! Čas prešiel. Jablko vo svojej túžbe byť niekto iný zabudlo na svoju úlohu, na svoje povolanie, na svoju funkciu, na svoju misiu, na svoju povinnosť. Neslúžilo svojmu určeniu. Z iných jabĺk bol upečený lahodný koláč, urobená bola chutná šťava, uvarený bol voňavý kompót. Celá dedina mala z nich úžitok.

Čas prešiel, dvor obnovili, starú lavicu oživilo novou farbou... a hrdé jablko zhnilo. Slúžme svojmu určeniu. Plňte svoju úlohu. Pracujme v nebeskom povolaní. Iba vtedy naplníme zámer a dopracujeme sa k správnejmu cieľu.

Anna Pintír

ZÁKON CELKOVÉHO OBRAZU

Cieľ je dôležitejší ako rola

Pred mnohými rokmi ma pozvali na významnú konferenciu, ktorú pripravovala jedna vysoko uznávaná národná organizácia. Bol som jedným z asi tucta rečníkov, ktorí boli vybraní, aby prehovorili k obecnstvu. Bolo tam okolo šesťdesiat tisíc ľudí zo všetkých kútov krajiny. Išlo o významnú udalosť a považoval som toto pozvanie za česť.

Niekoľko týždňov pred konferenciou bolo naplánované stretnutie všetkých rečníkov, aby sme si prebrali témy, o ktorých chceme hovoriť, a poskytlí si vzájomnú podporu a návrhy. Veľmi som sa na to tešil, lebo v tejto skupine bolo niekoľko výnimočných lídrov. Sľubovalo to priam elektrizujúcu atmosféru, ale realita bola nakoniec celkom iná, než som očakával.

Keď sme sa zišli v jednej miestnosti, nebola tam atmosféra spoločnej stratégie a podpory. Ako sme preberali blížiacu sa konferenciu, zdalo sa, že niektorí z rečníkov zápasia o pozíciu. Pretože boli dobrými komunikátormi, chápali, že poradie jednotlivých príspevkov, denná doba a množstvo prideleného času bude hrať dôležitú úlohu v tom, ako bude ich poslanstvo prijaté. Rola, ktorú mali jednotliví rečníci zohrať, bola predmetom záujmu viac než cieľ konferencie.

Ale všimol som si ešte niečo. Keď nám jeden z rečníkov prezradil, o čom bude hovoriť, okamžite som vnímal, že jeho prejav bude zlatým klincom celej konferencie. Všetky ostatné témy budú podriadené. Ale tento muž nezápasil o najlepší miesto. Netaktizoval. Nezdalo sa, že by sa chcel nejako zúčastniť na tomto manévri.

Vo chvíli, keď sa každý zameriaval sám na seba, som si uvedomil, že sme stratili zo zreteľa celkový obraz o tom, prečo sme vlastne tu. A tak som všetkým povedal: „Som presvedčený, že poslanstvo tohto muža bude pre životy ľudí, ktorí prídu na túto konferenciu, znamenať najviac. A myslím si, že obecnstvo ho najlepšie prijme v mne pridelenom čase. Prosím,“ obrátil som sa k mužovi, ktorý sa nesnažil presadiť svoje záujmy, „vezmite môj čas.“

Bolo to temer ako keby všetkých v miestnosti zasiahol blesk. Zrazu sme znovu získali správnu perspektívu. A potom namiesto toho, aby sa každý staral o seba a svoj vlastný trávnik, boli všetci rečníci ochotní dať všetko pre spoločné dobro. Uvedomili sme si, že cieľ je dôležitejší ako naše individuálne role. To je podstata Zákona celkového obrazu.

Čo mám z toho ja?

V kultúre, ktorá ospevuje individuálne úspechy a kde ľudia bojujú za svoje práva namiesto toho, aby sa zamerali na prevzatie zodpovednosti, sa zo zreteľa často stráca celkový obraz. Vlastne sa zdá, že niektorí ľudia sami seba pokladajú za celý obraz. Všetko sa točí len okolo ich potrieb, ich cieľov a ich túžob. Na jednom tričku som videl nápis, ktorý presne vystihuje tento postoj: „Tím je podľa mňa skupina ľudí, ktorí robia, čo im poviem.“

AK SI MYSLÍŠ, ŽE TY SI
CELÝ OBRAZ, NIKDY
NEUVIDÍŠ TEN OZAJSTNÝ
CELKOVÝ OBRAZ.

Tím nemá byť partiou ľudí, ktorých jeden jedinec využíva na svoj sebecký zisk. Členovia tímu musia mať spoločné ciele, ktoré prinesú úžitok pre všetkých. Musia byť motivovaní k spoločnej práci, nie manipulovaní niekým, kto chce získať slávu pre seba. Človek zvyknutý zhromažďovať ľudí a využívať ich len na svoj vlastný osov nie je budovateľom tímu, ale diktátorom.

Ak chcete vidieť tímovú dynamiku v akcii, pozrite sa do sveta športu, kde sa dá najľahšie posúdiť, či ľudia spolupracujú. Výsledok hry je okamžitý a merateľný. Preto sa dá lepšie vidieť, keď niekto myslí len na seba a nie na spoločné ciele a hodnoty tímu.

Na dosiahnutie športového víťazstva si členovia tímu musia neustále držať pred očami celkový obraz. Musia pamätať, že cieľ je dôležitejší ako ich rola – alebo individuálna sláva, po ktorej možno túžia. Superhviezda z NBA David Robinson poznamenal: „Všetci hráči vám zrejme dosvedčia, že individuálne úspechy pomáhajú egu, ale ak človek nevyhrá, dostáva sa z toho dlho, veľmi dlho. Oveľa viac znamená, ak hrá dobre celý tím.“

Všetko je to o tíme

Bud Wilkinson, uznávaný futbalový tréner Oklahomy v 50. rokoch to v Knihe futbalovej múdrosti povedal takto: „Ak má tím dosiahnuť svoj potenciál, každý hráč musí byť ochotný obetovať svoje osobné ciele pre dobro tímu.“

„AK MÁ TÍM DOSIAHNUŤ SVOJ
POTENCIÁL, KAŽDÝ HRÁČ MUSÍ BYŤ
OCHOTNÝ OBETOVAŤ SVOJE OSOBNÉ
CIELE PRE DOBRO TÍMU.“
BUD WILKINSON

Zdá sa, že niektoré športové tímy pestujú myslenie „každý sám za seba“. Iné zapracúvajú postoj podriadenia a tímovej práce do všetkého, čo robia. Napríklad futbalové tímy ako Notre Dame alebo Penn State nedávajú na dresy mená hráčov. Lou Holtz, bývalý tréner klubu Fighting Irish, raz vysvetlil prečo. Povedal: „V Notre Dame sme boli presvedčení, že logo s prepletenými písmenami ND je úplne dostatočnou identifikáciou. Keď sa niekto ponosoval, povedal som mu, aké majú šťastie, že sme dovolili mať na dresoch aspoň čísla. Keby to záležalo odo mňa, nedal by som tam nič viac, len iniciály, ktoré by ukazovali, na akej pozícii kto hrá. Ak je prioritou hráča tím, a nie on sám, čo viac potrebuje?“

Víťazné tímy sa skladajú z hráčov, ktorí kladú dobro tímu nad samých seba. Chcú hrať v oblasti, kde sú silní, ale sú ochotní urobiť všetko, čo potrebuje tím. Sú ochotní obetovať svoju rolu v prospech väčšieho cieľa. A o tom je Zákon celkového obrazu.

Vidieť celkový obraz

Budovatelia úspešných tímov nikdy nezabúdajú, že každý člen tímu hrá svoju rolu a každá rola hrá svoju úlohu v celkovom obraze. Bez takejto perspektívy tím nemôže dosiahnuť svoj cieľ, či už ide o šport, podnikanie, rodinu, službu či vládu.

Lídri na najvyšších úrovniach rozumejú Zákonu celkového obrazu. Víziu celkového obrazu si neustále držia pred svojimi očami aj pred očami svojich ľudí. Vynikajúcim príkladom toho je Winston Churchill. Hovorí sa, že počas druhej svetovej vojny, keď Británia prechádzala svojim najtemnejším obdobím, bolo ťažké udržať v práci baníkov v uhoľných baniach. Mnohí sa

chceli vzdať svojej špinavej, nevďačnej práci v nebezpečných baniach a nastúpiť do vojenskej služby, ktorá si získavala verejný ohlas a podporu. Ale ich práca v baniach bola životne dôležitá pre vojenský úspech. Bez uhlia by sa vojsko aj ľudia v domácnostiach ocitli v problémoch.

A tak sa premiér jedného dňa postavil pred tisícky baníkov a vysvetlil im, akí sú dôležití pre vojakov a že ich rola môže byť rozhodujúcou pri dosiahnutí cieľa, ktorým je udržať slobodu Anglicka.

Churchill im vykreslil obraz, ako to bude vyzeráť po skončení vojny, keď sa uskutoční veľká oslava na počesť tých, ktorí vo vojne bojovali. Najprv prídu námorníci z vojnového loďstva, ľudia, ktorí pokračovali v tradícii Trafalgaru a porážky španielskej Armady. Potom nastúpi britská elita, piloti Royal Air Force, ktorí odrazili útok nemeckého letectva Luftwaffe. Po nich pôjdu vojaci, ktorí bojovali pri Dunkirku.

„NIE KAŽDÝ V MAJSTROVSKOM TÍME
ZÍSKA PUBLICITU, ALE KAŽDÝ MÔŽE
POVEDAŤ, ŽE JE MAJSTER.“
„ZÁZRAČNÝ“ EARVIN JOHNSON

Na záver prídu uhoľným prachom pokrytí muži v banických prilbách. A niekto z prítomného zástupu možno povie: „A kde ste boli vy počas tých kritických dní, keď sa bojovalo?“ A desaťtisíce mužských hlasov povedia: „Boli sme hlboko v zemi s tvármi zaborenými v uhlí.“

Hovorí sa, že v očiach tých tvrdých chlapov sa objavili slzy. A vrátili sa do svojej pluhavej roboty so skalopevným odhodlaním, lebo im niekto pripomenul ich rolu, ktorú hrali vo vznešenom cieľi svojej krajiny – ochrániť slobodu západného sveta.

Takéto myslenie je potrebné na budovanie tímu. Chce to odvahu a odhodlanie porozumieť, že cieľ je dôležitejší ako rola. Snažiť sa o to najlepšie pre tím nie je vôbec ľahkou úlohou. Často to znamená obetovať profesionálne uspokojenie, individuálne štatistiky alebo osobnú slávu. Ale ako hovorí „Zázračný“ Earvin Johnson, hviezda NBA, z ktorej sa stal úspešný podnikateľ: „Nie každý v majstrovskom tíme získa publicitu, ale každý môže povedať, že je majster.“

Rola je podriadená úspechu tímu

Prezident Abraham Lincoln raz poznamenal: „Takmer každý znesie nepriateľstvo, ale ak chcete naozaj otestovať charakter človeka, dajte mu moc.“ Len málokto má v rukách väčšiu moc než americký prezident. Byť takzvaným vodcom slobodného sveta, to naozaj môže človeku vstúpiť do hlavy. Ale nie Jimmymu Carterovi. Keby ste preskúmali jeho kariéru – odkedy bol školským úradníkom až po jeho pôsobenie v Bielom dome a ďalej – uvideli by ste, že bol ochotný prijať temer akúkoľvek rolu, aby dosiahol cieľ, v ktorý veril. Vždy chápal dôležitosť celkového obrazu.

Azda najživším príkladom Zákona celkového obrazu v Carterovom živote je jeho práca na projekte Habitat for Humanity. Túto organizáciu oficiálne založili Millard a Linda Fullerovci v roku 1976, hoci túto myšlienku rozvíjali už roky predtým, najprv v USA a potom v zámorí. Cieľ tejto organizácie je veľký – odstrániť z celého sveta obydlia na úrovni chudoby a bezdomovstvo.

Koncom sedemdesiatych a začiatkom osemdesiatych rokov sa pustili do svojho odvážneho zámeru. Po šiestich rokoch už mali za sebou vybudované domy v Mexiku, Zaire a Guatemale. V USA mali pobočky, ktoré stavali domy v San Antoniu, Texase; Americuse, v Georgii, na Johns Islande, v Južnej Karolíne a v iných lokalitách na Floride a v Apalačských vrchoch. Aj v mnohých iných mestách mali pripravené základy, ale bol to veľký boj. Na realizáciu svojho cieľa objavili úspešný vzorec: Ponúknuť vlastníctvo ľuďom v najväčšej núdzi schopným splácať bývanie, s využitím dobrovoľníckej práce vybudovať nízkonákladové

obydlia, zapojiť budúceho vlastníka do stavebného procesu a vytvoriť bezúročné pôžičky na financovanie domov. Bola to výborná myšlienka a bola čoraz populárnejšia. Aby však mohli zasiahnuť svet tak, ako túžili, Fullerovci vedeli, že budú musieť dostať Habitat na úplne novú úroveň.

Ako tak raz sedeli vo svojom ústredí v meste Americus v Južnej Georgii, prišla im na um jedna možnosť. Desať míľ odiaľ v malom mestečku Plains býval muž, ktorý by im azda vedel pomôcť. Jimmy Carter. Bývalý americký prezident už niekoľkokrát vo svojich prejavoch spomenul Habitat. Po Carterovom prejave v roku 1983 Millard Fuller dostal nápad, že požiada Cartera o pomoc pri tomto projekte. A začiatkom roku 1984 sa skontovali. Keď Carter povedal, že sa o Habitat for Humanity veľmi zaujíma, Fuller sa rozhodol, že bude smelý a predloží mu zoznam pätnástich možných rolí, ktoré by tento bývalý prezident mohol prevziať, s nádejou, že prijme aspoň jednu alebo dve z nich. Zoznam obsahoval službu v predstavenstve Habitatu, mediálne kontakty, pomoc pri zhromažďovaní prostriedkov, vytvorenie tridsaťminútového videa či prácu v stavebnej skupine na jeden deň.

Na Fullerovo prekvapenie Carter neprijal jednu ani dve položky z tohto zoznamu. Povedal, že urobí všetko. Verejnosť samozrejme najviac zaujala Carterova ochota slúžiť stavebnej posádke a búchať kladivom, aby pomohol postaviť dom. Najprv si ľudia mysleli, že Carter sa tam len zastaví a zapózuje pred médiami. Ale bývalý prezident dal dokopy pracovnú čatu, pricestoval s ňou diaľkovým autobusom do newyorského Brooklynu na stavenisko, celý týždeň húževnato pracoval a spal v suteréne cirkevnej budovy, kde aj všetci ostatní. Prvýkrát to urobil v roku 1984. Odvtedy Carter každý rok zhromaždil tím a poslúžil podobným spôsobom. A jeho odovzdaná služba priťahla ľudí vo všetkých povolaniach, aby aj oni slúžili podobne.

Spoločný cieľ

Habitat for Humanity je nápadom Fullerovcov a úspech tohto projektu je výsledkom úsilia stoviek a tisícov ľudí po celom svete. Ale práve Jimmy Carter je človek, ktorý ho zviditeľnil. Jeho nesebecká služba inšpirovala bohatých a chudobných, slávnych a neznámych, mocných a menej mocných, aby sa usilovali o veľký cieľ – pomôcť ľuďom na najnižšej úrovni spoločnosti tak, že im zabezpečia slušné obydlie. A inšpiroval ich, aby sa do toho zapojili.

Habitat a jeho dobrovoľníci doteraz vybudovali po celom svete viac ako 100.000 domov, do ktorých prichýlili vyše pol milióna ľudí. Pretože podobne ako Carter chceli byť súčasťou niečoho väčšieho, než boli sami. Porozumeli, že cieľ je dôležitejší ako rola. Pochopili pravdu Zákona celkového obrazu.

Tímové myslenie

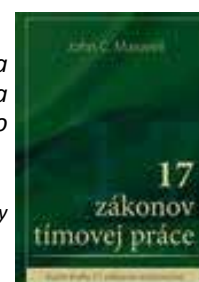
Čím lepšie vidíte celkový obraz, tým ochotnejšie slúžite svojmu tímu.

Ako sa stať lepším členom tímu?

Ktorý cieľ vo vašom živote je väčší než vy sami? Podieľate sa momentálne na niečom, čo je väčšie než vy sami? Ak nie, oddel'te si čas a premýšľajte o svojich cieľoch a prioritách. Ak sa snažíte dosiahnuť niečo významné, spýtajte sa sami seba, čo ste ochotní pre to urobiť. Ste ochotní prijať „podradnejšiu“ rolu, ako to urobil prezident Carter, ak je to nutné pre dobro tímu? Ak nie, môžete sa stať prekážkou pre úspech tímu.

John C. Maxwell je kresťanom a medzinárodne uznávaným expertom na vodcovstvo, rečníkom a autorom. Predal sa už viac ako 13 miliónov jeho kníh.

Úryvok bol uverejnený s povolením vydavateľa knihy v slovenskom jazyku „Slovo života“, Bratislava
Kniha je dostupná v Združení Manna

Evanjelizácia

Neočakáva sa od všetkých kresťanov, aby používali tie rovnaké metódy na evanjelizovanie, ale od všetkých kresťanov sa očakáva, že budú šíriť evanjelium.

A. Čo je evanjelizácia?

Ak by sme to chceli definovať jednoduchým spôsobom, mohli by sme povedať, že novozmluvná evanjelizácia je kázanie evanjelia. Každý, kto šíri podstatné zložky spasenia cez Ježiša Krista, on zároveň evanjelizuje. Nezáleží na tom, či sú naše slová vypovedané, zapísané, zaznamenané, prenesené jednej osobe alebo zástupu ľudí – to zostane pravdou.

B. Prečo sa od nás očakáva, že budeme evanjelizovať?

Pán nam prikázal, aby sme svedčili.

Matúš 28:19-20, Marek 16:15, Lukáš 24:47, Ján 20:21, Skutky 1:8

Aby veľké Ježišovo prikázanie bolo splnené (Marek 16:15), a aby Kristus mal svedka v tvojom dome, susedstve, na tvojom pracovnom mieste, veriaci ako ty sa musí disciplinovať, aby to robil.

C. Každý má schopnosť šíriť evanjelium

a. Niektorí veria, že na to, aby mohli úspešne svedčiť potrebujú prejsť špeciálnym tréningom. Boja sa rozprávať sa s niekým o Bohu, až kým nenadobudnú dostatočné sebavedomie. Problém však je, že sebavedomie nikdy nepríde.

b. Čo by sa stalo, ak by slepý človek, ktorého Ježiš uzdravil v Jánovi 9, takto rozmýšľal? Či by sa cítil na to, že môže svedčiť vzdelanému kritikovi akým bol farizej? A predsa, po hodine alebo aj niekoľkých minút po stretnutí s Ježišom, on odvážne hovorí o Ježišovi.

c. Niekedy si netrúfame hovoriť, lebo sa bojíme, že si ľudia budú myslieť, že sme divní a že budeme odhodení.

D. Čo znamená byť úspešný v evanjelizácii?

a. Či Ježiš dožil „evanjelizačný neúspech“ keď sa ľudia ako bol bohatý mládenec vzdialili od Neho a Jeho posolstva? Očividne, že nie. To znamená, že ani my nedožívame neúspech, keď hovoríme o Kristovi a nesieme Jeho posolstvo, a ľudia sa pre neveru vzdialia.

b. My sme ako poštová služba. Náš úspech sa meria pozorným a precíznym dodaním a nie reakciou príjemcu. Kedykoľvek šírimo a nosíme úplné posolstvo spasenia cez evanjelium, sme úspešní.

E. Sila evanjelizácie

a. Sila evanjelizácie je Svätý Duch. Vo chvíli, keď Svätý Duch začne prebývať v nás, On nám dáva moc k svedčeniu. Skutky Apoštolské 1:8: „Ale prijmete moc, keď zostúpi na vás Svätý Duch...“

b. Metódami a spôsobmi, ktoré sú kompatibilné s vašou osobnosťou, temperametom, duchovným darom, možnosťami, a podobne, máte moc zdieľať s ľuďmi evanjelium.

c. Evanjelium je to, čo Boh požehnáva najviac v porovnaní s inými slovami. Evanjelium predstavuje moc na spasenie, a nie moc našej výrečnosti a presvedčivosti.

d. Najmocnejší kresťanský svedok vždy bol ten, ktorý káže Božie slovo a to aj žije.

F. Myšlienka a plánovanie

a. Prikázané nám je, aby sme boli (Kološanom 4:5-6):

- Múdri v obcovaní s ľuďmi z vonkajšieho sveta
- Vybrať si to najlepšie z každej príležitosti
- Láska v rozhovore a mať znalosť, čo máme a kedy máme hovoriť

b. Na to, aby sme vedeli odpovedať ľuďom ako jednotlivcom, potrebuje to rozmýšľanie a prípravu. Cez dobrý rozhovor a dobré načúvanie odhalíte ich potreby, pocity, a s nádejou budete skúmať najhlbšiu potrebu, potrebu za Bohom.

c. Našími slovami a životom my v každej chvíli predstavujeme svedectvo, dobré alebo zlé, o moci Ježiša Krista.

Pripravil David Mamojka

Tvoje povolanie ti dáva cieľ, a ten cieľ je silou,
ktorá tebou hýbe v živote.

Lester Sumrall

Dokončiť započaté

Na blogu si nájdeš knihu, ktorú som započal, ale som ju nedokončil. Sú mnohé veci, ktoré stoja nedokončené, projekty, investície. Musím uznať, že som sa snažil s touto lekciou Dokončiť to, čo začneš vysporiadať takmer celého života a zakaždým som sa ju opätovne učil.

Vytiahol som z toho jeden záver. Je ľahšie započat projekty, ako ich dokončiť. Za počiatok ti je potrebná tvoja vlastná vôľa. Za dokončenie je potrebná Božia milosť a zázrak. Je v našej moci, aby sme pohli niektorými vecami. Je v Božej, aby sa aj uskutočnili. Zvlášť niektoré dôležité a životné projekty sa mi nedarilo, aby som bez zázraku, „zhodou šťastných okolností“ alebo nečakanou pomocou iných, priviedol ku koncu.

UVEDOMIL SOM SI, ŽE NIE ŤAŽKOSTI
URČUJÚ NIEČÍ ÚSPECH.

Uvedomil som si, že nie ťažkosti určujú niečí úspech. Pretože všetkým je ťažko, takmer v rovnakej miere. Ale jedni vytrvávajú a uspejú, kým iní sa stratia, vzdajú to a preto zažijú neúspech. Pamätám si konkrétne obdobie, keď som bol v rozpakoch počas študovania, akoby na rozcestí, keď som mohol odísť na tú druhú stranu a nikdy neabsolvovať štúdium. Ale, zlomil som sa, pokračoval som a úspešne štúdium ukončil v stanovenom čase. Poznal som mnoho takých, ktorí sa odradili a hovoria, „Zostali mi dve skúšky a diplomová práca“...

Dnes v práci som rozprával starý vtip na túto tému.

Po 8 rokoch snahy splniť podmienky a zapísať sa do druhého ročníka právnickej fakulty, syn sa vrátil do Belehradu a hovorí svojmu otcovi: „Pozri sa, ja už ďalej nemôžem, opúšťam štúdium!“

Otec točí hlavou a odpovedá: „Ty urob ako chceš, ale ja a starý otec to nevzdáme!“

Avšak, späť k téme, kto dosiahne úspech a dokončí započaté? V čom spočíva rozdiel medzi tými „úspešnými“ a „neúspešnými“?

Nie je vec v tom, že sú jedni zvláštnejší, ale sú vytrvalí a dokončia to, čo započali. Tak je to aj s tými, ktorí sú vodcovia. Vodcovia sú tí, ktorí dokončia to, čo započali. Takých druhí nasledujú. Ako ťa bude niekto nasledovať, ak si ten, ktorý niečo začne, urobí niektoré veci, oznámi veľké výsledky, oznámi niečo veľké, pripúta zvedavosť tých, ktorí ho začnú nasledovať, a po krátkom čase, začne nejaký iný projekt, a zase veľké oznámenia, veľké slová a sľuby? A čo s tými, ktorí ťa nasledovali? Jednoducho sa stratia, stratia smer a každý odchádza na svoju stranu. Takého ťažko získaš späť, za nasledovníka.

Tak aj tá moja kniha, ktorá stojí, napomína ma, že som nedokončil započaté. Každý deň na ceste do práce prechádzam vedľa domu jedného priateľa, s ktorým som započal jeden projekt týkajúci sa investícií, ktorý stojí pre

KEĎ ZVÍTAZÍME NAD SEBOU V TEJ
NEISTOTE, KEĎ UKÁŽEME ODHODLANOSŤ A
VIERU DOKONČIŤ ZAPOČATÉ, UVIDÍME AKO
SA DEJÚ ZÁZRKY.

tú, alebo inú vec, pre krízu, pre kredit, atď... čokoľvek, ale som nedokončil započaté.

Ale ten nedostatok vôle vytrvať, tá neistota, to váhanie uprostred ťažkostí, ktoré prichádzali akoby podľa pravidiel pred koncom niečoho, čo má priniesť výsledok, s tým aj dnes bojujem. Asi s tým všetci zápasíme na ceste k úspechu. Koľkokrát sme počuli od úspešných osobností, že formula za úspech je viera v to, čo robíš a vytrvalosť až k cieľu. Je to ako formula H₂O. Formula, ktorá sa skladá z dvoch zložiek – viera a vytrvalosť.

Tá sila sa skrýva niekde v nás, niekto tomu hovorí, že nadľudská sila. Je to sila, ktorá sa objaví, keď si vyčerpaný. Je to vzdor, ktorý sa prebúda, keď každá nádej zomiera. To je to odhodlanie, keď ťa zoviera strach. To je ten postoj, že urobím to, čo som sľúbil, aj keby sa zem obrátila naopak. Iba vtedy, keď sa postavíme celou silou, celým srdcom, celou myslou za tým, čo sme sľúbili... naše áno, nech je áno, naše nie, nie... vtedy cítime, že sa v nás prebúda jedna sila, ktorá môže hýbať horami, ktoré pred nami stoja, ktorá môže dokončiť to, čo sme započali. Keď zvíťazíme nad sebou v tej neistote, keď ukážeme odhodlanosť a vieru dokončiť započaté, uvidíme ako sa dejú zázraky.

Vždy ma napomína jeden príbeh, ktorý som počul pred desiatimi rokmi, o chlapcovi, ktorý sa rozhodol kopať zlato na miestach, od ktorých iní odstúpili. Našiel najsilnejšiu zlatú žilu pri vykopaní pol metra, a to na mieste, od ktorého iní odstúpili a skrachovali. Oni kopali, kopali, ale keďže sa im nepodarilo v stanovenom čase uspieť, vzdali to, nemali vieru pokračovať ďalej. Právě bohatstvo bolo iba na krok vzdialené od miesta, na ktorom kopali.

PRAVÉ BOHATSTVO
BOLO IBA NA KROK VZDIALENÉ OD MIESTA,
NA KTOROM KOPALI.

Často je to miesto krízy, bod zlomu, podobne, ako keď Kolumbus pred objavením Ameriky zažil silnú vzburu na lodi, pretože členovia posádky považovali pokračovanie cesty za nezmysel. Zásoby jedla a nápojov boli pod minimálnou mierou, ktorá im bola potrebná, aby sa vrátili. Kým oni hľadali do zásob a v nich hľadali istotu a záchranu, Kolumbus hľadel napred. Pravdepodobne nikdy nerozmýšľal o návrate, lebo veril, že nájde to, čo sa rozhodol hľadať. Tou tenkou niťou „smrti“ môžu prejsť iba tí, ktorí veria, že nájdu život na tej druhej strane. Oni nepripravujú zásoby na cestu späť, oni nehľadajú dôvod na odstúpenie, nehľadajú výhovorky. Oni sú hotoví bojovať, upokojuvať vzbury, donášať ťažké rozhodnutia, že cesta pokračuje, aby sa dokončilo to, čo sa započalo. Vediac, že v mojej moci bolo ísť smerom k tomu, čomu verím, lebo chciem a môcť – to prichádza od Pána.

Úryvok bol uverejnený s povolením autora.

(Kniha obsahuje krátke poučné a inšpirujúce príbehy, ktoré autor zverejňuje každodenne na webovej stránke www.lavlajovic.blogspot.com)

Lav Lajović, Podgorica

BEH NA DRÁHE VIERY

Každému z nás je pridelená určitá dráha, ktorú musíme prejsť predtým, než prídeme k svojmu cieľu. Nie je daná na to, aby si zodvihol trofej, keď preteky dokončíš, ani na to, aby ti iní s nadšením tleskali, alebo aby si ľudia na teba spomínali; je na to, aby si sa pripravil pre večnosť.

Nie každý má tú istú dráhu. Musíme s trpezlivosťou a s veľkou zodpovednosťou bežať a držať sa svojej dráhy, až kým neprídeme do konca. Nežiadať si dráhu svojho spolubežca a nemaj ho za svojho súpera. Je iba tvojím spolubežcom na dráhe, ktorú vám sám Boh určil. Nežiadať si to, čo na svojej dráhe nachádza: talenty, službu, určité úlohy, schopnosti, záujmy... Sú to dary, ktoré Boh určil pre neho a dal mu ich na používanie. Boh má rád mnohotvárnosť a preto mu dal iné dary, než ich dal tebe. Chváľ Boha a ďakuj za dary svojho priateľa, lebo nimi velebí Toho, kto tie dary vlastní a zároveň z tých darov aj ty užívaš požehnanie. Galaťanom 5:26 hovorí, že nemáme žiarliť jeden na druhého: „Nebudme žiadostiví prázdnej chvály navzájom sa vyzývajú, jedni druhým závidiac.“ Boh má rovnako aj pre teba dobré dary, ktoré odhalíš vtedy, keď sa zapojíš do nejakej služby. Nikdy nebudeš vedieť, ktorý je to dar, kým ho nerozbalíš. Začni ho používať, rozvíjať a deliť sa oň s inými. Boh ti necháva na tvojej dráhe mnohé dary, preto ich ber a idúc cestou rozdávaš iným.

Kým kráčaš svojou dráhou, nemysli na to, čo si iný myslí o tvojej chôdzi. Je čas prestať sa obťažovať tým, ako ťa vidia ostatní. Jediná vec, na ktorej ti má záležať je, čo si o tebe myslí Boh. Ľudia ťa skôr budú kritizovať a darujú ti pekne zabalené posmešné slovo, než slovo podpory a povzbudenia.

No tam, kde tvoj krok prináša plod, každá kritika odumrie. Boh stojí za každým tvojím dobrým skutkom a pomôže ti dobehnúť dráhu. „Ale každý nech skúša svoje vlastné dielo a potom bude mať chválu vzťahom na samého seba a nie vzťahom na iného“ Galaťanom 6:4. Nečakaj, aby ti tvoj spolubežec pomohol. Ty ako prvý ho posilni a pomôž mu. Ty ako prvý podaj ruku a pomôž mu nosiť bremeno. Ako bratia a sestry dráhu by sme mali dobehnúť spolu až do konca. „Jedni druhých bremená neste a tak naplňte zákon Kristov“ Galaťanom 6:2.

Bež beh viery zanechávajúc za sebou hlboké stopy, aby po nich mohli kráčať tí, ktorí po tebe ešte prídu. Dbaj na to, aby každý tvoj krok nasledoval správny skutok. Formuj ho vierou, aby bol správnu smernicou pre

tvojich potomkov. Nech každý tvoj krok, kamkoľvek pôjde, nosí ovocie Ducha a nech je práve to tvojou posilou na dráhe, ktorou bežíš. Beh viery dosiahneš, keď budeš čerpať zo zásobárne, ktorú budeš plniť láskou, radosťou, pokojom, zhovievavosťou, dobrotou, vernosťou, krotkosťou a nakoniec zdržanlivosťou. Iba keď žiješ Duchom, Duchom budeš i chodiť (Galaťanom 5:25). Čím viac krokov viery robíš, tým viac si bližšie k svojmu cieľu. Čím viac dobrých skutkov robíš, tým ti je nebeské kráľovstvo na dosah ruky. Vytrvaj robiť dobré veci. Drž krok so silnou a opravdivou vierou. S vierou, ktorá je podstatou toho, na čo sa človek nádeje, a ktorá je presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia (Židom 11:1) a uvidíš to, čo ti je na začiatku dráhy možno nemožné a nedosiahnuteľné. Uvidíš svoj cieľ. S takou vierou budeš bežať v ústrety víťazstvu, ktoré ťa na dráhe viery neminie.

Jeden z našich bratov kazateľov vo svojej kázni povedal: „Keď Boh povie slovo, On ho nemení, lebo dokonalé veci nepotrebujú byť zmenené.“ Nie náhodou ti Boh udelil dráhu, na ktorej práve bežíš. Jeho dráha je dokonalá, nepotrebuje zmenu. Je na tebe akou ju urobí tvoj krok, či ju dokonalou aj udrží. Drž sa Božieho slova, ktoré je dokonalé, zober si Jeho vieru a nech ti tie osvecujú cestu na tvojej dráhe a vtedy každý tvoj krok bude dokonalý. Budú ťa viesť správnu cestou, až kým nedobehneš dráhu viery a neprídeš ku cieľu – k Tomu, ktorý sám je dokonalá cesta, pravda a život.

Milý čitateľu, pripoj sa na dráhu viery a už tu na zemi sa nacvič a priprav sa pre beh vo večnosti, lebo večnosť je iba pre tých, ktorí sú pripravení.

Tatjana Pintir

Cieľ je to, čo nás motivuje konať.

Lester Sumrall

Je ľahko...

...byť zapísaný v niečom zozname, je ťažšie byť zapísaný v niečom srdci.

...súdiť cudzie chyby - je ťažšie priznať tie svoje.

...zraniť niekoho, kto vás má rád - je ťažšie rany vyliečiť.

...odpustiť niekomu - je ťažšie prosiť o odpustenie.

...zvítaziť - je ťažšie priznať svoju porážku.

...snívať - je ťažšie realizovať sny.

...povedať „Milujem ťa“ - je ťažšie to aj dokázať.

...kritizovať iných - je ťažšie vylepšiť sa.

...prijímať - ťažšie je dávať.

...si toto prečítať - či je ťažko uplatňovať vo svojom živote?

**Bože, pomôž nám, aby nám bolo ľahko milovať iných,
zvlášť tých, ktorí sú pre nás ťažkí,
a ktorí nás kvôli vlastným zraneniam zarmucujú a hnevajú.**

Láska kresťanky

„Svoju službu dlhujem svojej manželke (pravdaže, ponajprv Bohu).

Pred niekoľkými rokmi, keď sa mi začalo dariť v práci vodiča, začal som chladnúť. Často sa stávalo, že som neodšiel do zboru – inými slovami, vzdialoval som sa od Boha. Spadol som, a keď spadneš, začneš byť nevedomený.

A tak som jedného dňa povedal manželke: „Svoj voľný čas tráviš v zbere. Prečo aj svoju posteľ tam neprestahuješ?“

„Ale Smith,“ povedala, „chodím tam iba trikrát týždenne. Nemôžeš mi zaslúžiť, že zanedbávam teba alebo deti.“

„Ja viem, že Biblia hovorí, že muž je hlavou domácnosti. Ženy, poslúchajte svojich mužov – tak znie verš v Biblii a ja ti zakazujem ísť do zboru,“ odpovedal som.

Polly pokojne odpovedala: „Smith, ty si môj manžel a v tomto dome sa poslúcha na tvoje slovo. Ale ty nie si mojím Pánom. Ježiš je môj Pán, a On hovorí „Chod“ a ja idem!“

Podráždene som reagoval: „Nasledovný raz, keď odídeš, zamknem za tebou dvere.“

Zase odišla do zboru. Celú noc sedela pred domom. Keď som zišiel dolu a odomkol dvere, našiel som Polly zavinenú a stúlenú pred dverami (asi bolo veľmi zima).

Takmer sa vrhla do kuchyne, keď som otvoril dvere.

Potom jednoducho sňala prikrývku a s úsmevom sa ma opýtala: „Drahý, čo si dáš na raňajky?“

Správala sa akoby sa nič nestalo – bola šťastná a milá.

Polly svojmu manželovi pripravila jeho obľúbené raňajky, po ktorých bol Smith hlboko dojatý.

Neskoršie povedal: „Nebyť nej, nikdy by som to nedokázal.“

Stal sa z neho veľký Boží muž,
známy pod menom **Smith Wigglesworth!**

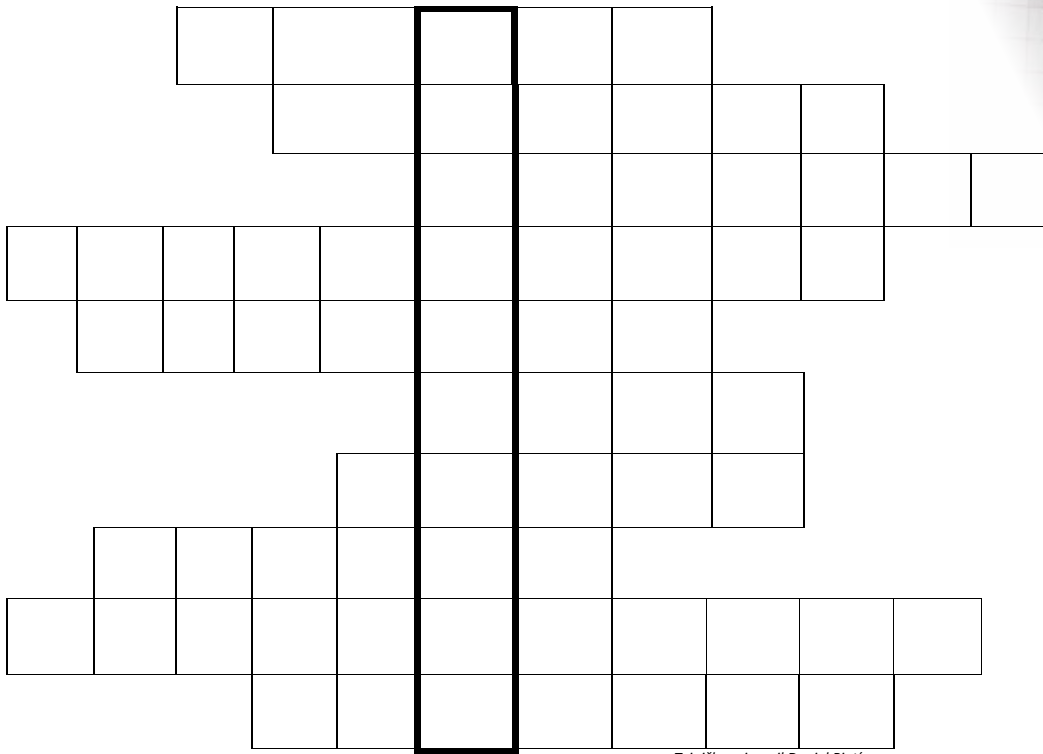
Svedectvo

Ahoj, volám sa Tony a chcem sa podeliť s tebou o môj príbeh. Odkedy viem o sebe, navštevoval som zbor, najprv to bola nedeľná škola, po čase som sa pripojil do mládežníckej skupiny, a všetko bolo v poriadku, až kým som neskončil základnú školu.

Vtedy som začal robiť veci, ktoré dovtedy neboli mojim zvykom, postupne som si našiel inú spoločnosť mimo zboru, chodil som na rôzne diskotéky, užíval alkohol a nemal dobrú spoločnosť. To sa stalo mojim normálnym zvykom. So zborom som, samozrejme, skončil. Bol som vedomý toho, že Boh existuje, ale ma to až príliš nezaujalo, a tak som sa rozhodol, že keď budem starší, oveľa starší, že vtedy odovzdám svoj život Bohu. Všetko bolo dobre, kým neprišiel 1. január 2009. Po búrlivej novoročnej oslave sme v poobedňajších hodinách odišli na zamrznuté jazero kĺzať sa. Bol to hrubší ľad, a tak sme po ňom skákali a snažili sa zlomiť ho, ale sa nám nedarilo. Práve v tej chvíli, keď sme sa vybrali domov, na tom kĺzkom ľade moje nohy zrazu vyleteli do vzduchu a ja som spadol na hlavu ťarchou celého tela. Všetko sa odohralo behom pár sekúnd. Oči som mal otvorené, ale som nič nevidel. Nemohol som nabrať dych a moja ľavá ruka a noha sa mi nekontrolovane zvíjali v kĺči. Snažil som sa celou silou ich vyrovnáť, ale v tom okamihu mi pukli svaly a vtedy som spadol do bezvedomia. Nasledovný obraz, ktorý si pamätám je vozidlo, v ktorom ma odviezli do nemocnice, pre mňa z neznámych príčin. Na nič som si nemohol spomenúť. Nevedel som, čo ľudia z nemocnice robia okolo mňa, nevedel som, ktorý je deň, a zvlášť som bol prekvapený, keď som sa dozvedel, že deň predtým bola novoročná oslava. Mal som absolútnu stratu pamäte. V nemocnici mi vyšetروvali hlavu a vyslovili počudovanie, že je všetko v poriadku. Ľad, po ktorom sme skákali, a ktorého hrúbka vlnášala vyše 10cm, sa pod nami nepreborel, ale sa prelomil, keď som spadol na hlavu. V najbližších niekoľkých dňoch oddychu doma sa mi vrátila pamäť. Ani dodnes si napamätám čo sa stalo po páde až po chvíľu, keď som sa ocitol vo vozidle. Bola to chvíľa, keď som pochopil, že Boh môže zobrať život kedykoľvek a že sa s tým netreba hrať, pretože ak by On nebol v ten deň so mnou, zakončil by som v pekle.

Po tejto udalosti som sa rozhodol odovzdať svoj život Ježišovi a onedlho som to aj urobil. Chcem ťa povzbudiť, ak si ešte neodovzdal svoj život Ježišovi, urob to práve teraz, lebo zajtra už môže byť neskoro. Ak si to však urobil, povzbudzujem ťa, aby si to robil z celého srdca, lebo On ťa miluje a chce pre teba iba to najlepšie.

Prevzaté z YFC

Tajničku pripravil Daniel Pintír

1. Kto spieval so SÍlasom o polnoci v žalári?
2. Na hradbách ktorého mesta bývala Rachab?
3. Ktoré more rozdelil Mojžiš?
4. V ktorom meste sa nachádzal Ježiš, keď ho stotník poprosil o uzdravenie sluhu?
5. Boh _____ na chválach svojho ľudu.
6. Druhá rana, ktorá doľahla na Egypt.
7. Kto povedal Natanaelovi nasledovné slová: „Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša, syna Jozefovho, z Nazareta.“
8. Kam bol poslaný Jonáš, aby kázal kázeň, ktorú mu Boh bude hovoriť?
9. V ktorom zajatí bol Daniel?
10. V ktorom meste prišla žena k Ježišovi a pomazala mu nohy nardovou masťou?

Na zamyslenie

Detské perličky

Učiteľka nedeľnej školy sa opýtala deti: „Deti, prečo je dôležité, aby sme boli ticho, kým sme na bohoslužbách?“ Jeden 4-ročný chlapec povedal: „Aby sme nezobudili tých, ktorí spia.“

**Prečo si ty ticho na bohoslužbách?
Vyrušia ťa deti niekedy zo spánku?**

Malý chlapec sa modlí:

„Bože, ak chceš, môžeš ma urobiť lepším, lebo ja nie som dobrý...ale ak nechceš, netráp sa, mne je aj takto dobre.“

Nemodlíš sa aj ty niekedy podobne?

Mama robila palacinky pre svojich synov. Miško mal 5 rokov a Gergej mal 3 roky. Keď mama položila prvú palacinku na stôl, Miško a Gergej sa pohádali kto si vezme tú prvú palacinku. Miško povedal, že on je starší tak si ju vezme on a Gergej povedal, že je mladší, tak by mu Miško mal dovoliť, aby si on zobral palacinku. Mama im povedala, že ak by Ježiš tu sedel tak On by povedal: „Nech si môj brat vezme palacinku, ja počkám na druhú.“ Na to sa ohlásil Miško a povedal: „Gergej, dnes ty buď ako Ježiš.“

Čo uprednostníš - „palacinku“ alebo možnosť „byť ako Ježiš“?

Tlačené a hudobné vydania

Spevník kresťanských piesní
PIESNE CHVÁLY 2

Cena: 400 din
Nové vydanie spevníka kresťanských piesní, PIESNE CHVÁLY!
Pesmarica hrišćanskih pesama, PESME SLAVLJENJA!
549 STARÝCH PIESNÍ, 134 NOVÝCH PIESNÍ.

Detský spevník
RADOSTNÉ SRDCE

Cena: 300 din
136 strán, 126 piesní v slovenčine a srbčine
TIEŽ ZNOTOVANÉ PIESNE!

manna

Poručite naša izdanja na adresi | Objednajte si na adrese

UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI "MANNA" | ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠĆANSKÝCH HODNÔT „MANNA”

KULPIN 21472, Ul. Radnička br. 23, SRBIJA Tel./Fax: + 381 21 786-988 E - mail: manna@neobee.net

web adresa: www.manna.org.rs

Obsah knih, ktoré sú v ponuke, nemusí odrážať názory, ktoré zastáva Zdrúženie "Manna"